

Slovenski

čebelar

Glasilo
Slovenskega
čebelarskega
društva
v Ljubljani



Št. 4 * April

Letnik XXXVIII

Vsebina:

Narejanje rojev	49	Nekaj čebelarških spominov	56
Skrb za naraščaj čebelarjev	51	Ooazovalne postaje	59
† Ignacij Medved	52	Društvene vesti	59
† Ivan Elsner	53	Vesti iz podružnic	60
Pripombe k pravilniku	53	Drobiž	62
Pismo začetniku	54		

Mali oglasi

Prodám prvovrsten ajdov med. Franc Horvat, Črešnjevci pri Gornji Radgoni.

Prodám 20 kranjičev čebel, najrajši skupno. Cena po dogovoru. Jože Naglič, Sp. Brnik 31, p. Cerklje-Kranj.

Kupim 2 kg izdelanega satja za kranjiče. Cena po dogovoru. Ivan Soklič, Dob-Domžale. Kupim dobro ohranjeno točilo za med na tri sate. Ponudbe z navedbo cene pošljite na naslov Franjo Flajs, Sp. Vodale, p. Tržišče-Dolenjsko.

Imam naprodaj 5 obljudenih A. Ž. panjev ter 30 kranjičev z mladimi maticami, čiste kranjice. Cena po dogovoru. Jože Sodja, čebelar, Dobrava 28, Vintgar-Gorenjsko. Nekaj družin za A. Ž. panje proda brez panjev Janko Babnik, čebelar, Rožna dolina, VII/12, p. Vič pri Ljubljani, telefon 3741.

Čebelnjak za 12 A. Ž. panjev (3 vrste po 4 panje) prenosljiv, malo rabljen, prodám za Din 700.—. Informacije pri D. Pehovski, Rakek.

Kupim 16 močnih majskih rojev v kraju z dobro ajdovo pašo. Za roje pošljem 8 A. Ž. panjev. Ponudbe z navedbo najnižje cene pošljite na naslov A. Gradišar, Podstene 18, p. Ribnica-Dolenjsko.

Prodám 8 A. Ž. panjev s čebelami vred, zdrave in dobro prezimljene na ajdovem medu. Cena s panji vred po Din 240.—. Alojzij Globokar, Vel. Lese, p. Krka, Stična.

Prodám 13 obljudenih A. Ž. panjev na 9 satov po Din 225.— in 6 praznih z izdelanim satjem po Din 150.—, vsi panji z verando; dalje 3 obljudene nemške panje in 2 kranjiča, cena po dogovoru, dalje čebelnjak za 30 A. Ž. panjev za Din 1100.— iz l. 1934. Rudolf Matevž, čevljar, Koščake 3 nad Cerknico.

Prodám 3 prazne nove A. Ž. panje na 9 okvirov. Cena nizka. Angela Soban, Ljubljana, Livarska ulica 10.

Prodám 5 A. Ž. panjev novih, močne družine z zadostno zalogo ajdovega medu, dalje 4 A. Ž. panje brez čebel popolnoma nove, 1 omaro za satje, čebelnjak nov iz l. 1933. Cena Din 2.600.—. Alojzij Zorič, knjigovez, Krško 81.

Prodám 20 A. Ž. panjev, obljudenih, že nekaj rabljenih in 10 novih praznih A. Ž. panjev. Cena po dogovoru. Jakob Rozman, Leskovec 55, p. Slov. Bistrica.

Prodám z aprilom 19 kranjičev, z lanskimi roji v novih panjih. Cena po dogovoru. Dr. Janko Arnejc, Trstenik, p. Golnik.

Prodám 150 kg jamčeno zdravega ajdovega pitanca po Din 10.— franko postaja Beltinci. Ivan Zver, Nedelica 65, p. Turnišče-Premurje.

Prodám 12 praznih A. Ž. panjev, od teh je 8 popolnoma novih. Cena po Din 120.—. Simon Rekar, Domžale.

Prodám 12 panjev čebel kranjičev, 4 eksportne in 9 prašilčkov na 5 okvirov žnideršičeve mere. Cena po dogovoru. Janez Hočever, Mala vas 15, p. Videm-Dobrepolje.

Za pospeševanje naprednega čebelarstva v Medjmurju nujno potrebujem slike raznih vrst čebelnjakov. Prosim pošljite jih na naslov Tomaž Novak, Grobovnik, p. Strigova.

Prodám 200 kg jamčeno zdravega ajdovega medu za pitanje čebel po Din 12.—. A. Maček, Vrhnika.

Družine v A. Ž. panjih in eksportovcih, kakor tudi roje kupuje Rade Mikačič, Vič, Tržaška cesta 10a.

Prodám 5 obljudenih in nekaj praznih A. Ž. panjev. Cene po dogovoru. Kumelj Metod, strokovni učitelj, Vič.

Pošljite zaostalo članarino!

Članarina (naročnina) znaša letno Din 35.— (za inozemstvo Din 46.—)

Urejuje: AVGUST BUKOVEC,
Ljubljana, Gruberjevo nabr. 14

Slovenskega čebelarstva društva v Ljubljani

Številka

4

V Ljubljani, dne 1. aprila 1935 Štetnik XXXVIII

Narejanje rojev

Henrik Peternel — Trnovlje.

Želja pomnožiti število svojih čebelnih družin, oziroma nadomestiti izgube, vodi čebelarje k narejanju rojev, zlasti, ako ni pričakovati naravnih.

Kar se je smatralo pred desetletjem za dobro, je danes zastarelo, ker je čebelarška praksa napredovala toliko, da je mogoče narejati roje brez zmanjšanja donosa čebelarstva.

Takrat so učili, naj čebelar razdeli družino. Matico in del satja s čebelami vred naj dene v nov panj, ostali del družine naj si pa izpodredi novo matico. Ako vzameš iz starega panja malo čebel in satja, postavi novi panj na mesto plemenjaka, ako pa vzameš veliko, pusti plemenjaka na starem mestu. Prestavljenemu panju pokladaj nekaj dni razredčenega medu ali vsaj vode. Manjkajoče sate pri plemenjaku in roju nadomesti z izdelanimi sati ali s satnicami. Da dobi plemenjak prav dobro, iz mlade žerke vzrejeno matico, izreži prve pokrite matičnike.

To je bil seveda le en način narejanja rojev izmed številnih, katere so priporočali, a bili so si vsi podobni.

Pri vseh teh starih načinih je čebelar moral žrtvovati donos ene družine, da je morda imel prihodnje leto dve. Jasno je namreč, da sme čebelar od tako razdeljene družine v najboljši letini pričakovati nekaj donosa.

Dandanes lahko narejamo roje, ne da bi radi tega trpel donos družin. A pogoji so sledeči:

1. Vsak narejen roj naj dobi mlado, že opraseno matico, ali vsaj godne matičnike.
2. Roj je treba narediti iz vsaj štirih plemenjakov.

3. Roj moramo narediti takrat, ko vemo, da bo glavna paša minula v 3—4 tednih.

Prvi pogoj je, da imamo ob narejanju rojev v prašilčkih oprasene matice. Kdor oplojenih matic ne more pripraviti, bo za silo tudi izhajal z godnimi matičniki, in sicer take kakovosti, da sme od njih pričakovati izbornih mladih matic. Pri uporabi godnih matičnikov je vse odvisno od srečne oprasitve matice, katere se izleže šele v narejenem roju.

Drugi pogoj je: k večjemu en narejen roj na štiri plemenjake. To se bo zdelo marsikateremu čebelarju premalo, a uvažujemo, da hočemo narejati roje, ne da bi zmanjšali donos čebelarstva.

Tretji pogoj odločuje čas, ko smemo brez škode narejati roje. Čas je namreč pravi ravno takrat, ko gre predvidoma glavna paša h koncu, a vemo, da bo trajala še 3 do 4 tedne. Ta pogoj je važen iz več vzrokov. Mladice, ki jih jemljemo za narejenca plemenjaka, ne bi kaj prida povečale donosa plemenjakov, ker so itak natrpani z mladnicami. Te lahko nanosijo v narejenem roju še nekoliko medu, izdelajo satnice, in poskrbe za izpodrejo novega zaroda. Ravno tako je čas še ugoden, da

lahko plemenjaku vzamemo kak izdelan sat za narejeni roj, namesto njega mu pa denemo satnico, ki jo čebele v zadnjih treh tednih glavne paše lahko še popolnoma izdelajo.

Način narejanja rojev je enostaven, a treba je nekaterih pripomočkov.

Najvažnejši in skoraj edini pripomoček je precejšen zaboj, kateri ima velike žičnate dušnike, da zamore zrak od vsaj dveh strani v notranjščino. Ena končnica zaboja mora biti premična, da zaboj lahko popolnoma odpremo ali pa zapremo. V pokrovu mora biti odprtina (veha) v premeru 5 cm, da je mogoče v njo vtakniti sipalnik (lij) za čebele. Lij je drugi pripomoček. V veho vtaknemo tudi podstavek pitalne posode (balona), kadar roj krmimo. Skozi veho dodamo roju tudi matico. Samoobsebi razumljivo je, da mora imeti voha tudi priročen zamašek. Zaboj rabi med letom izvrstno za ogrebanje rojev. Ker čebelar ne bo vseh rojev narejal na en dan, zadostuje en zaboj za manjše čebelarstvo.

Ko je tedaj pravi čas, in imamo oplojeno mlado matico na razpolago, pripravimo zaboj z lijem in sicer v dopoldanskih urah. Štirim plemenjakom vzamemo iz medišča zaporedoma po en manj meden sat in dva druga in jih postavimo na kozico, da se čebele nekoliko napijejo medu. Sate preglejmo, če ni na njih matica, ki včasih le zleze v medišče. Nato ometemo najprej sat, ki je bolj prazen in ga postavimo h kraju, druga dva ometemo tudi v zaboj in ju vrnemo brez čebel v medišče plemenjaka. Temu še damo namesto odvzetega sata satnik s satnico. Ko smo to storili pri vseh štirih plemenjaki, odnesemo zaboj in štiri odvzete sate v hladno zračno in temno klet. Čebele bodo v zaboj razsajale, da bo strah, a se nato ne smemo ozirati. Do večera se bodo že pomirile.

Zvečer jim damo dober založaj tekoče hrane. Ako uide iz zaboja pri nastavljanju posode s hrano na veho nekoliko čebel, jih spustimo na plano. To so največje sitnice, ki bi itak ne ostale v narejenem roju.

Drugo jutro odvzamemo pitalnik in spu-

stimo v zaboj skozi veho matičnico z mlado matico. Matičnica mora biti pritrjena na žici in mora viseti tik pod pokrovom zaboja. Matičnici vzamemo, preden jo spustimo skozi veho, zamašek in ga nadomestimo s sladkornim testom. Čebele bodo tekom ene ure rešile matico zapora. Dajmo jim mir, da lahko porabijo ves dan za to, da se spoznajo z matico.

Sedaj imamo delo v čebelnjaku. Prejšnji dan smo 4 plemenjakom odvzeli iz medišča po en sat in jim namesto teh dali po eno satnico, ki pa ne spada v medišče. Zato poiščemo v plodišču vsakega plemenjaka en sat s pokrito zalego, ga trikrat pregledamo, in kadar smo prepričani, da ni na njem matice, ga zamenjamo s satnico v medišču.

Zvečer drugega dne opremimo panj za sprejem narejenega roja. Na eno stran denemo tiste štiri sate, katere smo vzeli plemenjakom, na drugo pa satnice. Nato prinesemo zaboj z narejenim rojem iz kleti in ga vsadimo kakor naravnega. Roj smemo pregledati šele po 10 dneh; do takrat mu mir dajmo. Drugo jutro, to je 48 ur po narejanju, bodo začele čebele izletavati. Nekaj jih ne bo nazaj, ker bodo šle v svoj stari dom, a večina se bo vrnila, celo obnožino bo že kaka prinesla.

Kdor uporablja mesto mlade oprasene matice, godne matičnike, naj prvi dan stori isto kakor tisti, ki nareja roj z mlado opraseno matico.

Drugi dan pustimo čebele do večera čisto pri miru. Ni treba, da bi jim v drugič pokladali, ako smo dali prejšnji večer dovolj hrane. Zvečer pripravimo panj za roj. Vanj denemo najprej izdelane sate, v sredo postavimo sat z matičniki in s čebelami vred, katere so na njem, ostali prostor pa napolnimo s satnicami.

Ko je panj na ta način opremljen za naselitev, prinesemo zaboj z narejenim rojem in ga vsujemo v panj kakor naravnega. Takega roja ne smemo pregledovati 14 dni, pač pa moramo paziti, ali ne kaže pri žrelu znakov brezmatičnosti. Ako jo je izgubil na prahi, jo moramo takoj nadomestiti z

drugo, ako pa je nimamo, moramo združiti roj s sosednim. Ne izplača se, da bi mu dajali mlado zalego iz drugih panjev, da bi si izpodredil novo matico, ker je zato že prepozno.

Narejence z matičniki morama narejati močnejše, ker ne ostanejo čebele v njih tako rade, kakor v rojih z oprášeno matico. Tudi ne kaže, da damo takim rojem sat z enim samim matičnikom, bolje je, da jih je več, da si čebele lahko izberejo brezhibno matico.

Panje z narejenimi roji postavljajmo bolj zase, da čebele ne silijo nazaj v sosedne plemenjake. Zelo koristno je, ako vtaknemo med panje plemenjake in narejene roje deske, ki molijo 15—20 cm iz vrste, da ne morejo čebele peš iz narejencev v plemenjake. Deske preprečijo katastrofalni beg čebel iz narejenih rojev.

Ker morajo čebele v narejencih nabrati zimsko zalogo, izdelati satje in gojiti zalego, jim mora čebelar privoščiti medeno vodo, katero dobi pri odjemanju medu, oziroma pri izpiranju pokrovcev in posode. Da ne bo piča prevodena, naj ji primeša še peno, katero dobi pri posnemanju medu. Poklada naj jo pozno zvečer, pitalnike naj pa pospravi ob zori, da ne bo škoda večja nego korist.

Skrb za naraščaj čebelarjev

—a.

Na občnem zboru jeseniške podružnice je sprožil gosp. I. Šetinc zelo pereče vprašanje: Kako pritegniti našo mladino, da se iz nje izcimi primerno število dobrih čebelarjev, ki bi se hoteli posvetiti s pravo ljubeznijo čebelarstvu in da prevzamejo našo dediščino. V debato je kmalu poseglo več navzočnih čebelarjev, ki so v svojih izjavah pač pokazali, da je ravno točka o pomladku čebelarjev življenjska potreba. V naslednjem podajamo glavne misli:

V vsakem kraju, kjer ima čebelarska podružnica svoj sedež, oziroma kjer je več

čebelarjev — umevno mora biti med njimi nekaj čebelarjev, ki so zmožni o tej vedi tudi predavati — naj se odbere nekaj šolarjev višjih razredov, ki imajo veselje do čebelarstva in čebelarji - šolarji naj ustanove svojo čebelarsko podružnico, ki naj bo ustanovljena popolnoma po vseh pravilih podružnic. Skrb prave čebelarske podružnice bodi potem:

1. S temi šolarji naj se prične sistematično čebelarsko delo. Določene dneve v mesecu prirejajmo v šoli — najbolj pripraven prostor — o teoretičnem delu predavanja, t. j. uvedimo naše čebelarčke v življenje naših ljubljensk. Umevno, da naj bodo taka predavanja čim preprostejša in prav lahko umljiva; pri predavanju uporabljajmo čim več slik. Za ta predavanja so najpripravnejši zimski meseci.

2. Spomladi in deloma tudi poleti pričnimo s prakso pri kakem čebelnjaku.

Začetek praktičnemu delu bodi kranjič, in sicer čim dalj tem boljše.¹ Pozneje lahko prenesemo naše delo na panj s premičnim satovjem. Tudi tega moramo toliko časa obdelavati, da preide obdelana snov našim učencem tako rekoč v kri in meso.

Da bo pa naše delo tudi z uspehom venčano, moramo skrbeti sami. Takoj početkoma našega dela obljubimo učencem, da dobi najmarljivejši takoj spomladi, ko oživi čebelno življenje, močan panj, da pokaže kako zna ravnati s čebelami itd. Konkurenca bo tu nastala kar razveseljiva. Da pa ne vsejemo med naše učence nevoščljivosti in da jim ne vzamemo prehitro veselja do čebelic in da ne bo naš trud zastonj, mora podružnica preskrbeti toliko panjev, kolikor imamo v tem tečaju resničnih čebelarjev.

Oj, to bo veselja!

S tem pa še ni končano naše delo, tudi s tem ne, ko zaprejo šole svoja vrata in nastopijo glavne počitnice. Kakor se nadaljuje čebelino življenje, tako se nadaljuje naše delo.

¹ Izvrstno! Kdor ne zna čebelariti v panjih z nepremičnim satjem, bo ostal vedno čebelar polovičar. Ur.

Z učenci moramo ostati še nadalje v najtesnejši zvezi.

Nastane jesenska paša. Preskrbeti moramo, da tudi učenci lahko pošljejo svoje čebele na pašo; tu mora priskočiti na pomoč podružnica.

Za primer slabe paše je treba rešiti vprašanje krmljenja in slednjič tudi prezimovanje.

S tem bi bil končan čebelarški tečaj na eni šoli; trajal bi vse leto.

Drugo leto ga lahko ponovimo na drugi šoli, če so pogoji za to.

Prepričani smo, da bi merodajne oblasti, če bi videle uspehe takega prostovoljnega dela, rade prispevale manjšo ali večjo podporo v dosego naših plemenitih stremljenj.

Vse one podružnice, ki bodo ustanovile take čebelarske tečaje, prosimo, da poročajo uredniku »Slov. Čebelarja« o uspehu tečaja. Skupno poročilo objavimo pravočasno.

*

Kr. banska uprava Dravske banovine v Ljubljani je izdala ravnokar sledečo okrožnico vsem upraviteljem meščanskih šol dravske banovine, ki se glasi:

»Iz poročil, ki so jih predložila upraviteljstva o stanju šolskih vrtov ob koncu šolskega leta 1933/34, posnema kraljevska banska uprava, da se od strani večine meščanskih šol — — — — —

Na vsak šolski vrt spada tudi čebelnjak. Vse meščanske šole drav. banovine imajo 2 čebelnjaka z 38 panji,² kar je izredno slabo znamenje za zanimanje za to prevažno panogo našega narodnega gospodarstva. Vzoren čebelnjak in nekaj panjev čebel bi morale imeti vsaj vse meščanske šole kmetijskega značaja.

Da se znova počivi veselje do vrtnarstva, tako med učitelji kakor med narodom, bo skušala banska uprava dobiti sredstva za posebne nagrade za vzorno obdelavo šolskih vrtov, ki jih bo podelila šolskim vrt-

narjem, ki bodo pokazali v tem pogledu posebno vnemo in veselje.«

Pripominjamo, da imamo v dravski banovini 33 javnih in 8 zasebnih meščanskih šol.

† Ignacij Medved

Preden je pomlad priklicala njegove ljube čebelice v novo življenje, se je poslovil za vedno od njih in odšel iskat božjih pasišč za svojo dušo. Mimo njegovega čebelnjaka je hušknila smrt. Hudo je panju, kadar zgubi matico; pravimo, da osiroti. Toda mrtvo matico nadomestimo in družina je rešena siročine. Dvakrat hudo je pa, kadar uljnjak izgubi vnetega in zvestega čebelarja, ki ga nadomestiti ni mogoče. Tako se je zgodilo čebelam, ki domujejo med Krko, železnico in cesto iz Novega mesta v Toplice. Žalostno je bilo okrog čebelnjaka, ko so odnesli skrbno roko in zvesto čebelarsko srce...

Rajni Ignacij Medved je bil čebelar, kakršnih je med nami zelo malo. Njegov čebelnjak in njegova čebelarska delavnica bi morala biti šola za vsakogar izmed nas, da bi se tam učili in naučili najprej ljubezni do čebel, potem pa vseh drugih odlik vzornega čebelarja, ki jih marsikomu med nami manjka. Ni bil čebelar na papirju in na jeziku; čebelar je bil v roki, ki ni samo jemala, marveč rada tudi obilno dajala, če je bila živalca v stiski; čebelar v srcu, ki ni terjalo zgolj dobička; čebelar pa tudi v mišljenju in prepričanju, da naj bi bila vsem čebelarjem visok zgled skupnosti in sodelovanja čebelna družina: ne samo vsak zase, marveč tako, kakor čebele: eden za vse, vsi pa za enega. Težko bo najti tako vnetega zagovornika združne misli, kakor je bil pokojnik. Ne na zunaj. Za javne razprave in debate ni bil navdušen, na tihem je pa vztrajno snoval in gradil temelje za čebelarsko združno stavbo. Bodočnost bo nekoč pokazala, da je bilo njegovo tiho snovanje pravilno.

Koliko je pokojnik storil za novomeško podružnico, je težko preceniti. Ni bil moč besed, marveč dejanj. Ko smo na sejah

² Podčrtal —a.

ugotovili, da je treba pomagati članom pri zbiranju in kuhanju voščin, pa tega podružnica zaradi stroškov ni zmogla, je sam nabavil vzorno stiskalnico in pričel zbirati in prekuhavati voščine. Kakor povsod, je bil tudi pri tem poslu temeljit in vesten. Društvena Čebelarna bo vedela, da lepšega voska ni bilo dobiti. Da se je pri novomeški podružnici osnoval prodajni oddelek DČ, je pokojnikova zasluga, ker je prevzel vso organizacijo prodajalnice in jo do pred kratkim vzorno vodil. In tako naprej! Koliko so bili pa vredni njegovi skrbno premišljeni nasveti in predlogi! In koliko njegov zgled!

Sedaj je odšel s tega sveta za vedno. Ne samo njegove sirotne čebele, ki ne bodo mogle več dobiti tako skrbnega gospodarja in prijatelja, marveč vsi slovenski čebelarji smemo upravičeno žalovati za svojim tako zglednim tovarišem. Daj Bog našim vrstam kaj takšnih čebelarjev, kakršen je bil rajnki Medved, pa se nam ni bati, da bi slovensko čebelarstvo propadlo!

Pokojniku pa naj sveti večna luč in naj uživa po velikem trpljenju blaženi mir in pokoj.

† Ivan Elsner

Dne 1. marca t. l. se je preselil v večnost vzorni čebelar g. Ivan Elsner, podpredsednik Vzajemne zavarovalnice, v starosti 73 let. Zastopniki čebelarskega društva in ljubljanske podružnice so ga v častnem številu spremili na njegovi zadnji poti.

G. Elsner je bil že od mladih nog velik prijatelj čebel in znal je to prijateljstvo vcepiti tudi znancem svoje okolice; naravno je, da se je tudi njegov sin posvetil tej lepi kmetijski panogi. Bil je vnet in napreden čebelar. Že zgodaj se je oprijel A. Z. panja in ga mojstrsko opravljal. Bil je vztrajen prevaževalec čebel in dosegal je lepe uspehe. Svojih izkustev pa ni skrival, temveč jih z veseljem tolmačil svojim čebelarskim tovarišem.

Rajni g. Elsner je mnogo storil za napredek društvene organizacije, zlasti velike zasluge si je pridobil za ljubljansko čeb.

podružnico. Bil je njen večletni predsednik in je to mesto le zaradi svoje skromnosti prepustil drugim. Ostal je do svoje smrti podružnični odbornik. Redno se je vdeleževal odborovih sej, tudi zadnja leta, ko ga je že mučila zavratna bolezen. Pri podružnici je bil resen in marljiv delavec, ki je sprožil marsikatero dobro misel in se potrudil, da se je tudi uresničila.

Leta 1921. je bil z g. ravnateljem Arkotom glavni prireditelj čebelarske veselice na ljubljanskem gradu, kjer se je nabrala vsa izdatna glavnicca za nabavo 25 m dolgega podružničnega podkrimskega čebelnjaka, ki še sedaj služi svojemu namenu. Na enak način je prišla podružnica do čebelarskega voza.

Podružnica ga je pred 12 leti v znak hvaležnosti izvolila za svojega častnega člana. Sam pa si je postavil najlepši spomenik v srcih svojih tovarišev in v zgodovini čebelarskega društva.

J. V.

Pripombe k pravilniku o odvratanju in zatiranju nalezljivih bolezni pri čebelah

Josip Verbič.

Čebelne bolezni se razlikujejo od bolezni drugih koristnih živali, imajo drugačne možnosti za razširjanje in težje jih je spoznati. Zato je potreben za njihovo zatiranje poseben pravilnik. Dolgo in težko smo ga pričakovali, a sedaj, ko ga imamo, ne moremo biti z njim povsem zadovoljen; ker je na nekaterih mestih nejasen in pomanjkljiv.

Zelo nepopolna je določba o »zaporu«. Po členu 4 ⁽¹⁾ pravilnika pridejo pod zaporo vsi okuženi čebelnjaki in po členu 5 ⁽⁵⁾ vsi oni, ki so sumljivi ali po besedilu pravilnika »sumni«, da so v njih nalezljive bolezni. Nikjer pa pravilnik ne pove, kateri čebelnjaki so sumljivi. Po čl. 34 veterinarskega zakona so sumljive one živali, pri katerih se pojavijo znaki, zbujaajoči po ministerialnih navodilih sum kake kužne bolezni. To pa pri čebelah nikakor ne zadostuje. Sumljivi za določeno dobo so poleg že razkuženih čebelnjakov vsi čebelnjaki v bližnji okolici razkuženega, ker se čebele večkrat zaletajo v tuje panje in čebelnjake, se tam okužijo in lahko domu odnesejo bolezenske kali, ki se razvijajo šele potem, ko

je bil prvi bolnik že razkužen in je bila neposredna nevarnost odstranjena. Ukrepe proti tej možnosti navaja sicer člen 10 ⁽²⁾ pravilnika, a nikjer ne določa, da so ti čebeljaki sumljivi, in da pridejo pod zaporu.

Člen 5 ⁽⁵⁾ nam pove, »da so sumljivi čebelnjaki pod zaporo toliko časa, dokler se zanesljivo ne ugotovi, da niso več okuženi. Ta ugotovitev nastopi po členu 10 ⁽¹⁺²⁾ v najboljšem primeru dva meseca po opravljeni razkužitvi in sicer pri končni reviziji. Zapora pa obstoji po členu 4 ⁽²⁾ med drugim tudi v tem, da se morajo v pravilniku naštetih predmeti, med katerimi so tudi čebele, v okuženem čebelnjaku tako spraviti in hraniti, da tuje čebele nikakor ne morejo do njih.« Glede čebel je ta zahteva nemogoča, ker dva meseca ne vzdrži nobena čebelna družina v zaporu. Ne ve se, ali je bil sestavljalec pravilnika nespreten v sestavljanju besedila, ali je namenoma to storil. Za zadnjo domnevo govori člen 5 ⁽³⁾, ki dovoljuje sreskemu načelstvu, da na predlog svojega živinozdravnika napravi izjemo. Ako se bo določba o zapori po členu 4 ⁽²⁾ dobesedno izvajala, bo treba po vsaki razkužitvi vložiti prošnjo, da sresko načelstvo čebele od opisanih ukrepov osvobodi.

Pravilnik pusti nerešeno važno vprašanje, ali se bodo v kraj z okuženimi, oziroma razkuženimi čebeljakom pred končno revizijo smele pripeljati čebele (n. pr. v pašo) in v kaki razdalji se bodo smele postaviti od sumljivca. Pri drugih domačih živalih se po členu 43 vet. zakona promet s takimi živalmi, ki morejo naleziti kužno bolezen, v okuženih krajih omeji. Brez dvoma in potrebno je, da bodo oblasti v takih primerih tudi prevažanje čebel omejile, kako velik naj bo okoliš te prevozne zapore (za vsako vrsto bolezni) bi moral pravilnik povedati, a o tem popolnoma molči. Zaradi tega se more zgoditi, da bo sresko načelstvo pri nosestavosti zabranilo dovoz čebel v razsežno občino.

Po mnenju naših izkušenih čebelarjev bi bila popolnoma izključena vsaka nevarnost, ako se promet s čebelami v krajih z nosestavostjo sploh ne prepove, pri gnilobi in kugi zalege pa omeji na okoliš največ 2 km, pri pršičavosti pa na okoliš 4 km od okuženega čebelnjaka. Velika in opravičljiva škoda bi bila, ako bi se prometna prepoved raztegnila na vse bolezni enako in na cele, sedaj večinoma obširne občine.

Lepo je, da je pravilnik kratek in enostaven, a ta svojstva so na mestu le tedaj, ako zaradi

njih ne trpi vsebina. Zalo dobro bi bilo, da bi izpadla v členu 5 ⁽¹⁾ a) in b) pravilnika, ki predpisuje enak postopek za zatiranje raznih bolezni, ki se po svojem značaju in posebej še glede nevarnosti razlikujejo med seboj. Vse je v enem košu: pohlevna gniloba, nosestavost in kuga zalege, dasiravno sme pri nosestavosti ostati brez škode vsaj manjše število trosov na satju in na panjih, medtem ko je ta primer pri kugi zalege popolnoma izključen. Pri kugi je treba vse previdneje in natančneje ravnati, kakor pri nosestavosti ali pohlevni gnilobi.

(Sledi še.)

Pismo začetniku

Dragi prijatelj! — Življenje v čebelnjaku je v polnem teku in se kar očitno pomika k svojemu višku. Ploskve zaleženega satja postopoma rastejo z vsakim dnem, in iz celic lezejo vedno večje množice mladice. Ulice med sati postajajo vedno bolj tesne, gruča čebel sega že do panjevega dna: čebele podsedajo; žrelo diha gorko soparo, ki se v kapljicah zgoščuje na bradi, vmes pa puhti prijeten vonj aprilovega obnožja. — O, sladki čas pričakanja!

Glavna skrb v tem mesecu ti bodi, da izvršiš splošni pregled. Vreme je že toliko toplo, da se ni bati prehlada zalege, če le pravilno postopaš, to je, da le nisi prepočasen, stikljiv in preveč radoveden. To poudarjam zato, ker so ravno omenjene slabosti obenem najbolj razširjene, a često tudi najusodnejše bolezni čebelarjev-začetnikov.

Splošni spomladanski pregled je neizogibno opravilo. Njegov smisel je v tem, da čebelar še enkrat in dokončno presodi lastnosti, zmoglosti in življenjsko silo svojih plemenjakov. Da prideš do te ugotovitve, pa nikakor ni vedno potrebno, da razdeneš ves panj, ali celo na kozici temeljito prezračiš vsak zaleženi sat posebej. Le tega nikar! Lahko ti rečem, da imam vsako leto nekaj panjev, v katerih notranjščino pogledam prvič šele ob prestavljanju. So namreč to moji najboljši panji. Kaj naj brskam po njih, ko pa dan za dnem lahko opazujem, kako se vali vanje obnožje in se gnete v žrelih vedno večja množica izletne živali! O takem panju pač ni dvoma, da je močen in živahen, da ima rodovitno matico in goji mnogo zalege, — skratka, da ima najlepšo bodočnost. Pri takih panjih gre vse kar od sebe. Celu izgubo ali preleganje matice ti prebole v tem mesecu tako gladko, da čebelar, ki nima matic zaznamovanih, tega niti ne opazi. Če si jim le v jeseni pustil zadostno zalogo, si glede njih lahko brez skrbi.

Drugače je to pri srednje dobrih panjih in

zlasti pri slabičih. Teh nimaš nikoli dovolj v evidenci. Pregledaš ga dvakrat, morda tudi trikrat v enem mesecu, pa še ne veš, kako bi mu postregel, da ga razgiblješ. Iznenadenja pri takih družinah niso izključena, — ne vesela, še manj pa žalostna. — Vsekakor je tu na mestu natančen pregled. Gre predvsem za ugotovitev medene zaloge, zalege (rodovitnost matice) in lege gnezda.

Medu mora biti v tem času v panju stalno vsaj 2—3 kg, ker se s prvo pomladno pašo čebele često zaradi neugodnega vremena le malo okoristijo.

Nič manj važno ni vprašanje zalege. Kakšna in koliko naj je bo v tem mesecu, da moreš biti s panjem zadovoljen? To je v različnih krajih različno. Da pa boš krajevnim pašnim razmeram primerno pravilno ocenjeval zalego posamezne družine, je prav, če si vzameš za merilo količino zalege srednje dobrega panja. Plemenjakov, ki imajo več zalege kot ta, si lahko vesel in jih kar mirno prepusti nadaljnjemu razvoju. Zato pa boš moral posvečati tem več pozornosti tistim, ki so v zaleganju zaostali. En sat razlike v začetku aprila še ne pomeni mnogo, saj se do konca meseca vse to lahko še izenači. Drugače pa je, če je ta razlika vedno večja: dobiš namreč lahko panj, ki nima zaleženega niti polovico plodišča, medtem, ko so ostali panji že docela zaleženi. — Kaj storiti s takimi zanikarneži?

Preišči najprej vzrok! Morda prevelika izguba na živali v zimskem času, morda nerodovitna, pohabljen matiča? Proč s tako družino, saj je vedno čas za združevanje! — Morda lakota? Tudi te združi, ker izstradanci si ne opomorejo izlepa. — Je pa tudi preobilica medene zaloge lahko vzrok, da se matiča ne more uveljaviti, kot bi bilo želeli, ker pač nima prostora za zaleganje. Saj niso redki primeri, ko moramo v maju predstavljati med prvimi ravno najšibkejšo družino, in to samo zato, da matici povečamo prostor. No, in takim panjem prav lahko in z uspehom pomagáš zdaj v aprilu: odvzemi jim nekaj medenih satov, namesto njih pa potisni tik ob gnezdo prazno satje. — Podobno kot med, često ovira zaleganje tudi obnožina, katero matiča kaj nerada prekorači. Kjer opaziš, da je temu tako, smeš pomakniti sat z obnožjem nekoliko v stran. Biti pa mora prostor v sredini zalege res tesen, ker ne gre, da bi se igrali s čebelnim gnezdom kar tjavendan.

V čebelarških spisih boš našel kot znamenje normalne zalege navedeno med drugim tudi to, da mora biti lepo strnjena. To je res. Vendar je nestrjenost zalege zlasti kot znak izčrpane, stare matice v obče zelo redek po-

jav v življenju čebel, tako da praktično skoro ne pride v poštev. Vzrok temu bo nedvomno v tem, ker čebele vsako matico izmenjajo še preden toliko obnemore. Vajnejši pa je ta nedostatek za presojanje mladih matic, ko začno s prvim zaleganjem, ter gre za vprašanje, ali so sploh oprasene in ali morda ne zalegajo kot trotove.

Legi gnezda. Naravna oblika čebelnega gnezda je somerna (simetrična). S tem pa nikakor ni rečeno, da se nahaja gnezdo vedno lepo v sredini panja, kakor bi bilo za normalen pomladni razvoj najugodnejše in kakor bi čebelar želel. Čebele namreč vedno prezimujejo ob toplejši panjevi steni. Ker pa marsikak panj ni od vseh strani enakomerno odet, se zgodi, da najdeš torej čebelje gnezdo na spomlad bodisi na desni, bodisi na levi strani. Včasih je potisnjeno tako zelo ob stran, da ga more matiča širiti izključno le v eno smer. To lahko zdaj popraviš tako, da ga pomakneš za en ali dva sata proti sredini. Pri pregledovanju začneš na tisti strani, kjer vidiš, da je manj čebel. Prvi, ali če je treba, tudi drugi sat potegni iz panja in ga položi na kozico. Tretji sat postavi zdaj k steni na mesto prvega, prelistaj nato v nespremenjenem vrstnem redu vse ostalo satje, h kateremu vrni končno na novonastali prostor še drugi in prvi sat, ki sta med tem čakala na kozici, in stvar je končana.

Pri pregledovanju ne prezri trotovine. Vso staro trotovino izreži, da namesto nje zgradi čebele mlado. Znano je, da je obnavljanje satja važen pogoj za vzrejo dobrega čebelnega plemena.

Med svojimi panji boš naletel večkrat na kakega plemenjaka, ki je sicer v razvoju iz tega ali onega vzroka nekoliko zastal, ki pa vendar kaže toliko živahnosti in drugih vrlin, da bi ga bilo škoda reducirati. Takemu panju boš mnogo pripomožel od razmaha, če ga nekoliko podpreš s pitanjem. Pital ga ne boš zato, da mu povečaš zalego, temveč da ga podžgeš k intenzivnemu zaleganju. Tako pitanje imenujemo spekulativno pitanje. Nekateri čebelarji tega pitanja ne pohvalijo, meni se pa ne zdi tako napačno, samo to imam, da se k temu delu bolj težko pripravim.

Pri spekulativnem pitanju je gledati na to, da ga pravilno opraviš, pa ti bo gotovo uspelo. Upoštevaj pri tem sledeče: Pitati smeš le v času, ko čebele že redno izletavajo (v aprilu). Uporabljal le med (ne sladkorja!), ki pa je lahko precej razredčen; najprimernejši je spet ajdovec, ki s svojim vonjem še posebno razvne mlje čebele. Pokladaj toplo raztopino v majhnih porcijah ($\frac{1}{2}$ kg) vsaj dvakrat na teden. Pitaj samo tiste panje, ki so dobro za-

loženi z medom; pod vplivom tega draženja zastavijo namreč toliko zaroda, da bi majhne zaloge medu izginile, še preden se ponudi čebelar zadostna paša. Posledice si lahko misliš. — A omenim ti še to, da so stari čebelarji nazivali to pitanje »pitanje na roj« in so se ga posluževali, če so hoteli imeti zgodnje roje. No, in kdo od vas si jih ne želi?! Res, da v krajih, kjer je n. pr. dovolj resja tako pitanje ni potrebno, ker že narava sama s svojimi medenimi viri dovolj priganja k zaleganju, so pa tudi kraji, kjer tega ni, in bi bilo zato tako pitanje popolnoma na mestu.

Prihodnjič pa o prestavljanju zalege in o rojih. Daj Bog, da jih ne bi čakala zastoj in da ne bi ostale naše nade neizpolnjene, kakor že tako mnogokrat!

Te prav lepo pozdravljam.

Tvoj prijatelj France.

Nekaj čebelarških spominov

Fr. Rojina — Šiška

(Dalje.)

Kakor računam in računam, vedno pridem do zame bridkega zaključka, da bo majnika že petdeset let, kar sem na pripravnici ogrebal prvi roj. Le kdaj je minulo toliko let! — Sicer pa ta roj ni bil prvi, ki sem ga sploh kdaj ogrebel, saj sem v svojih »Spominih« nekoč že omenil, da sem pri Jozeljnu že z dvajnostimi leti ogrebal roje brezhibno. Že takrat sem spravil vsak roj v panj, pa najsi je sedel tako ali tako: visoko ali nizko, med vejami ali v gosti megli ali v še tako veliki travi, vsak je moral v panj. Ako se je usedel v prosto viseč grozd, je bilo njegovo spravljanje seveda lahko; čebel ni bilo treba niti »ogrebat«, temveč jih, če je bila veja šibka, kar otresti v podstavljeni panj, ali če je bil ta navezan na drog, z njim le bezniti v vejo, pa je padel skoraj ves roj vanj. Vse drugače pa sva hodila z Jozeljnom okoli takega roja, ki se je usedel »grdo«, kam med vejevje kake goste jablane. Tedaj sva napravila vsakokrat načrt, »kako ga bova« in od katere strani se ga bova lotila, da mu bova prišla čim bolj do živega. In če sem tudi jaz pogodil kdaj kak pameten nasvêt, in me je pohvalil: vič ga, vič ga fanta, kako je brihten!, tedaj mi je srce prekipevalo od samega veselja in hvalenosti nad takim njegovim priznanjem.

Ščasoma in ko sem pohajal že na učiteljišče, so postajali najini čebelarški pogovori vedno bolj resni. Ako je dejal, da bo danes ta ali oni panj rojil, tedaj se je to gotovo tudi zgodilo,

a povedal mi je tudi zakaj ter me opozoril na vsako dalnje in bližnje znamenje rojenja. Roje je seveda tudi prestrezal. Vsak izkušen čebelar pa ve, kako različno se pripravljajo panjovi za rojenje: nekateri kaže na zunaj, kakor da bo kar kar rojil, in že marsikateri začetnik je prezgodaj in zaman nastavljal prestrezalnik ter ga moral zopet odvzeti, panj pa se je pripravljaj po tem včasi še po celo uro, preden je začel rojiti, ali pa se naposled celó skesal; pri drugem pa začno čebele rojiti skoraj brez vsakega vidnega pripravljanja, namreč zunanje, zakaj znotraj naznanja brez izjeme vsak roj popolnoma zanesljivo svoj skorajšnji odhod. Jozeljna ni ukanil noben roj. Ni se zanašal toliko na zunanja kolikor na notranja znamenja, zlasti na tisto značilno muziko, ki jo izvajajo v panju čebele in jo stopnjujejo do določenega viška, ki je neposredno znamenje pred pričetkom rojevega bega iz njegove rodne hiše. Na to znamenje je hodil oprezovat ter prisluškovat pri zadnji panjevi končnici, in ako je prišel potem urnih krač iz uljnaka, segel po pripravljenem ujemalniku, ga nastavljal ter zadaj podprl, tedaj je bil v najkrajšem roj tako gotovo, kakor je amen pri očenašu. Samo enkrat sem pri nekem panju nekoliko podvomil, da bi že rojil, ker mu je bil nastavljal, ne da bi se na zunanji pripravljaj količkaj prida, a Jozelj se je samozavestno odrezal: mora! Čez malo časa, za pol zemlje spraviti pod streho, mi reče, da naj grem gledat, če roji ali ne — resnično, rojil je! Ne spominjam se niti enega primera, da bi Jozelj moral že nastavljeni lovilnik odvzeti prazen.

V četrtem nadaljevanju svojih čebelarških spominov sem napisal o Peterkuljcu, ki je bil tudi zelo več in praktičen čebelar in je rad zahajal k Jozeljnovemu uljnaku: »Ob rojih sva dokajkrat ležala v uljnaku na mehki otavi na trebuhu, pritiskala uho na končnice in poslušala matično petje in kvakanje in tisto značilno praskanje (pravilneje bi bilo: škrbljanje), cizikanje in cviljenje čebel tik pred rojem.« In je le poslušal in poslušal, potem pa nena doma na vso moč zaklical: »Jozelj, svet Urenc že povoreng cvil, le kar koj mu nastav, sveta Povona bo pa tud hmav rojiva, ma že ta prave cahne!« Ne rečem, da sem kot dečák razbral glašenje čebel pred rojem že tako natančno, da bi mogel iz tega pogoditi pričetek rojenja skoraj do minute, kakor sta umela to Jozelj in Peterkuljc, ali polagoma sem postal tudi jaz zanesljiv prerok skorajšnjih rojev. Pri učiteljiščnem uljnaku sva stavila nekoč s šolskim slugo glede nekega panjü kar za cel groš: jaz da bo v petih minutah roj, a on da ne, in stavo sem dobil. No torej!

Pri tej priliki naj še omenim, na kaj me je Jozelj pri spravljanju rojev opozoril še prav posebno; morebiti bo hodilo to kakšnemu začetniku kdaj še prav. »Pri ogrebanju je najbolj važno« — je dejal — »da spravimo panjiča, ki nameravamo vanj ogrebsti roj, če le mogoče v neposredno bližino roja, pa najsi panj visi ali stoji navpično, poševno, ali je v vodoravni legi, glavno je le, da imajo čebele zvezo z notranjščino panjů. Potem je treba samo nekaj žlic čebel, ne glede na matico, vreči v panj, da napravijo v njem šum, in takoj se obrnejo najbližnje čebele roja proti panju in se začno prašiti in pomikati vanj. Zdaj ni treba več brskati z žlico po roju, ker bi odletajoče čebele napravile zunaj panjů preveč šuma in bi s tem motile one, ki so že namenjene v panj. Prašeče se čebele napravljajo namreč za sabo zračno strujo, in ko začutijo to strujo še druge, vedo takoj, kam jim je kreniti; slede namreč proti vetru, prav kakor sledi pes. Kadar se usmeri takšna procesija v panj, tedaj naj je matica skrita v ne vem kakšni goščavi, vedno jo izvabijo čebele sabo, in potem jih z zelo razkrečenimi nogami kar prekobacava, tako hiti tudi ona v panj.«

Morebiti si bo kdo mislil, da je odveč pisati o stvari, ki je umevna samaobsebi, saj ima vendar vsak čebelar toliko pameti sam, da pristavi pri ogrebanju panj blizu roja. Že prav, blizu, ali Jozelj, ki je bil nekakšen čebelarski »vsezna«, je priporočal, da prav zraven, da se panj čebel dotika. In ako se jih tudi dotika, bi ne ravnal prav, kdor bi panju najbližnje čebele ogrebal najprej, ker bi na tak način pretrgal zvezo med panjem in rojem. Prav je torej odvzeti roju nekaj čim bolj oddaljenih čebel ter jih vreči v panj, da se najbližnje takoj začno prašiti vanj. Ko se to zgodi, je vsako nadaljnje ogrebanje popolnoma odveč, ker bi to le motilo in zadrževalo mirno preseljevanje čebel v panj, ali bi po nepotrebnem povzročeni vnanji šum izvabil iz panja celo matico, ki bi bila morebiti že notri.

Poznal sem celo nekatere stare čebelarje, katerim je povzročalo ogrebanje včasih veliko preglavic in zaradi obilnih pikov tudi mnogo jeze; vse to pa samo zaradi tega, ker se niso ozirali na omenjene malenkosti. Stari Rôp, v čigar ulnjaku sem imel čebele, preden sem v šmartnem pri Kranju splaniral šolski vrt in postavil vanj svojega, je bil tudi eden izmed takih, dasi je bil za vse drugo zelo »kunštav«. Nekoč je ogrebal na jablani močan roj, katerega nikakor ni mogel spraviti v panj. Pa mu pravim: »Oče, primaknite no panj bolj k roju, prav zraven!« »Pekleno, saj na ugrebam ta paruga« — zareži užaljen in ves razjarjen dol

name — »samo beštja noče not, čeprav sem ga nakadu, da sem že ves sovzen in vrtačgov; usekov me jih je pa že po ta mavem stu!« Zavoljo besnosti čebel je moral z lestve in ves je bil že krmežljiv, pa smrkov tudi, ker je dobil eno želo tudi na nosni pretin; to pa ve vsakdo, kdor ima opraviti s čebelami, kaj se pravi pik na to občutljivo mesto. Žel, ki sem mu jih pobiral z obraza, ušes in izmed mustač, sicer ni bilo kar sto, vendar je bil zaripel in rdeč kot nov pibec. Med tem so se spravile čebele zopet na prvotni kraj: »Bote vidl« — je grozil — »kako jim bom pa zdejla uro naviv in koko hitr bojo not!« Šel je v ograjeni vrtiček po pest pelinovih vršičev, jih nekoliko pomel, si nanovo natlačil in prižgal pipo ter zopet zlezal v bližino roja. Komaj pa je pomolil zajemalko proti čebelam, že je zarobantil, »da ga je ena kuzva pičva glih gor na žnabu.« Toda ni bil tak, da bi takoj vržel puško v koruzo, ampak je pozajemal čebele ter jih stresal v panj, dokler jih je mogel kaj zajeti, potem pa vejo, kjer je bil roj sedel, opuhal z dimom, jo močno opljuval — res, opljuval jo je! — nato pa še odrgnil s pelinom. Kaj bi se čebele zaradi takega ravnanja ne razburile! Možakar se je skrival pred njimi za veje, pri tem pa mu je padel slamnik z glave in zaplelo se mu je v lase nič koliko čebel. Požuril se je po lestvi dol, blizu tal pa so se mu zmešale noge in zvalil se je po travi, da je pomolil vse štiri kvišku. »Saprmnt nazaj!« — se je togotil kot sršen — »to pa ni noben špas več!« Pobral se je čudovito urno in jo ucvril v vežo, kjer si je potunkal glavo v kebelj vode prav do vratu, potem pa poklical »ta staro«, da mu je z gostim glavnikom izčesala obilna žela in pomečkane čebele iz zmrtšenih las. Vrnil se je in gladeč si sfrizirane in še mokre lase dejal važno: »Zdej sem jo pa pogruntov, zakaj ga roj tako prekvato špila: panj mu ni všeč!« Že se je obrnil, hoteč iti po drugega, pa mu pravim: »Čajte, oče, naj pa še jaz poskusim spraviti roj v ta panj.« »V tega ga ne spravite« — odvrne — »stavim za roj, da ne!« Zavihtim se na prvo vejo jablane, zlezem v bližino roja in primaknem panj prav do njega. Zbral se je bil nekoliko proč od zasmrajenege prostora ter se že popolnoma umiril. Odvzel sem mu od panju nasprotne strani samo eno zajemalko čebel ter jih stresel v panj, potem pa opazoval, kaj bo; če bo namreč treba to ponoviti. A ni bilo treba, zakaj zgodilo se je, kakor se dogaja vedno, ako se ravna tako: bližnje čebele so se začele prašiti za šumom v panj; te pa so potegale za seboj še druge. Zlezem torej z jablane, a Rôp me vpraša, če sem »scačal«. »Ne,« — pravim — »z rojem

sva se pomenila z lepo in mirnim potom, in zdaj se spravlja v panj kar sam.« Ni mi verjel, dokler ni zlezal na lestvo ter si ogledal od blizu, kako hité čebele v panj. »Ja, tič ste pa!« — je še dejal, potem pa umolknil, ker se mu je poznalo, da mu je jela hoditi po grivah nepremišljena stava. »Saj vem,« — ga potolažim — »da ste rekli prej zastran roja kar tako za burk, da bo moj.« »Kar sem reku, sem reku; jest nisem nuben figamož, in roj je vaš, pa amen!« Ker sem si želel priti do Rôpovega čebelnega plemena, sem bil takoj pripravljen, roj tudi res sprejeti. Ponudil sem mu pa dva goldinarja, kolikor je bila stara tarifa za prvca na veji. Toda ponosen, kakršen je Rôp vedno bil, o tem niti slišati ni hotel. Ko sem prišel po ribjem lovu proti mraku zopet tja, je bil panj z rojem že v ulnjaku na mojim čebelam odmerjeni strani. Roj sem hotel pretresti v svoj novi, s satnicami opremljeni

Gerstungov panj, ali Rôp mi pravi, da naj pustim »žvav« rajši kar pri miru, ker sedi tako lepo, v »gérstengo« naj pa vsadim kakšen drug svoj še večji roj, kakor ga bo dal kateri izmed dunajčanov ali američanov. Da se oddolžim njegovi velikodušnosti, mu ponudim gerstungovca z opremo vred. Skraja se ga je nekoliko branil, češ da bo »na to vižo na profitu on«, a naposled, ko sem mu rekel, kakor je on dejal meni za roj, da je panj njegov, pa amen, ga je bil le zelo vesel. Imel ga je v velikih čislih, kakor jaz njegove vedno dobro uspevajoče čebele.

Zvečer sva na klopi pred ulnjakom pila »likof«. Luna je čarobno obsevala ulnjakovo lice, čebele se pred žreli glasno brundale, najini pogovori pa so se pletli o samem čebelarjenju. Rôpu ni hotelo njegovo dopoldansko ogrebanje iti iz spomina, pa sem se pošalil: »Veste, oče, zakaj vas je Bog očitno kaznoval,

Mesečni pregled za februar 1935

Kraj	Višina nad morjem	Panj je teže										Toplina zraka			Dni je bilo						
		pridobil v			izgubil v			v mese- cu čislih dkg	največ pri- dobil		naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih	
		1.	2.	3.	1.	2.	3.		dkg	dne											
		mesečni tretjini dkg						pri dobil	po rabil	dkg	dne	C°									
Blejska Dobrava . . .	577	—	—	—	35	40	30	—	105	—	—	+ 8	-14	+ 0.3	10	2	—	7	7	14	—
Breg-Krže	483	—	—	—	20	20	10	—	50	—	—	+11	-13	+ 1.3	4	7	6	9	5	14	7
Virmaše-Skofja Loka .	361	—	—	—	40	70	35	—	145	—	—	+11	-17	+ 1.4	7	6	3	9	7	12	20
Tacen-Smarna gora . .	314	—	—	—	0	65	40	—	105	—	—	+14	-17	+ 1.6	11	3	3	14	4	10	19
Barje	289	—	175	—	25	—	10	—	—	—	—	+11	-21	+ 1.2	14	5	4	14	10	4	16
Dob	305	—	—	—	50	50	70	—	170	—	—	+11	-20	— 0.3	11	3	3	11	6	11	7
Rova	350	—	—	—	60	40	35	—	135	—	—	+11	-17	+ 2.4	10	6	3	8	6	14	8
Škorno-Novi kloster . .	450	—	—	—	90	35	25	—	150	—	—	+14	-15	— 1.9	10	3	3	9	15	4	9
Sp. Ložnica-Zalec . . .	252	—	—	—	50	60	40	—	150	—	—	+12	-19	— 0.2	8	4	2	9	12	7	13
Leveč Sl. Bistrica . . .	355	—	—	—	—	100	50	—	150	—	—	+15	-21	+ 0.3	9	6	6	19	5	4	18
Muta	387	—	—	—	20	70	20	—	110	—	—	+10	-15	+ 0.2	9	2	3	8	12	8	20
Sv. Duh-Selnica	536	—	—	—	30	40	55	—	125	—	—	+ 8	-16	— 0.1	8	1	3	5	13	10	18
Studenci-Maribor . . .	265	—	—	—	20	55	60	—	135	—	—	+16	-16	+ 5	13	4	2	8	7	13	13
Podova-Dravsko polje .	255	—	—	—	40	85	60	—	185	—	—	+11	-23	— 0.4	10	3	5	7	18	3	25
Cezanjevci	182	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+12	-28	+ 0.8	12	4	4	8	14	6	19
Nedeljica-Turnišče . . .	170	—	—	—	25	—	35	—	60	—	—	+13	-21	+ 1.1	8	3	3	7	10	11	15
Donačka gora-Rogatec .	280	—	—	—	50	50	80	—	180	—	—	+18	-20	+ 4	13	5	2	8	12	8	13
Kozje	307	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+18	-24	+ 2	11	8	5	13	9	6	15
Leskovec-Krško	186	—	—	—	40	40	60	—	140	—	—	+16	-16	+ 1.9	15	2	4	8	6	14	6
Zakot-Brežice	156	—	—	—	75	50	65	—	190	—	—	+12	-20	+ 1	14	4	5	15	13	—	16
Bučka	307	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+15	-12	+ 3.3	10	3	5	8	12	8	23
Krka	300	—	—	—	50	50	40	—	140	—	—	+12	-18	+ 0.9	5	4	3	12	10	6	16
Mokronog	251	—	—	—	65	65	50	—	180	—	—	+11	-22	— 0.6	10	3	3	13	8	7	4
Cerknica	575	—	—	—	20	40	20	—	80	—	—	+12	-17	+ 0.1	10	3	5	10	5	13	20
Sv. Gregor-Ortnek . . .	736	—	—	—	80	90	80	—	250	—	—	+ 8	-16	— 0.5	4	5	4	8	4	16	21
Novo mesto	180	—	—	—	50	90	80	—	220	—	—	+16	-20	+ 2.3	14	2	3	5	13	10	10
Šmarjeta	375	—	—	—	30	30	20	—	80	—	—	— 9	-21	— 1	6	4	4	15	1	12	21
Valpča vas	280	—	—	—	40	60	75	—	175	—	—	+15	-13	+ 1.6	14	4	4	11	12	5	9

Vsi panji so A.-Ž. sestava.

da vam je izpodmaknil noge in vas položil na tla? Zato, ker ste rekli čebeli kuzla! »Sami prav dobr veste,« — se brani — »koko rad imam čbeve, sej so mi tanarveči vesêle na svet; če je pa čvouk jezen, pa reče marskej, kar mu je potlej žov. No pa bod ga Boh zahválen, de si nisem še kakšne brkve ali roke zvomul!« V zahvalo sva izpila oba do dna, da sva postala prav židane volje in zapela, jaz naprej, on pa čez, tisto staro:

»O, kolko je bratecov ino sestic,
ki nimajo trtic, ne vinskih goric,
vendar pa vince pjo
in zdravljčke pojo,
kakor mi zdaj.
Potlej pa pojd po lon
pred ta nebeški tron
k Jezusu!«

Opazovalne postaje

Julij Mayer — Dob pri Domžalah

Februar je zbudil naše čebele k novemu življenju. V toplih solnčnih dnevih od 17. dalje so se zamogle povsod dobro in uspešno otrebiti.

Južnejši kraji, kakor sta Zakot in Leskovec; pa so imeli glavno pomladansko praho že 3. in 4. februarja. Komaj so se čebele dobobra izpreletele, že so začele donášati obnožino. Zaradi južne lege sta Zakot in Leskovec pokazala prvo obnožino že 4. februarja, od 15. in 16. dalje pa so sledile druge postaje. Le malo je še krajev, kjer tudi zadnje dni v mesecu ne bi imeli prvega donosa obnožine. V splošnem so čebele povsod dobro prezimile in je njih zdravstveno stanje povsod prav dobro. Tudi so imeli panji letos zelo malo mrtvic. Močno donašanje vode pa priča, da so panji že začeli z zaleganjem. Ponekod so začeli proti koncu meseca padati panji, ki jim čebelar ni privoščil zadostne zimske zaloge.

Sredi meseca se je semtertja pojavilo ropanje, ki ga je bržčas povzročila čebelarjeva neprevidnost. O posebno hudem ropanju poroča postaja Barje, kjer so morali nekateri čebelarji svoje čebele celo prepeljati. Opazovalni panj si je »opomogel« kar za 1.75 kg! Postaja Leskovec poroča, da so se 19. februarja pri enem panju pojavili celo troti (lanski trotovec).

Društvene vesti

Predavanja v območju »Zveze v Celju«. Dne 14. aprila v Velenju; začetek ob ½10 v osnovni šoli. — 28. aprila v Slov. Bistrici v meščanski šoli. Začetek ob ½10.

Poziv. Znano je članstvu, da vzdržuje naše društvo selekcijsko postajo, kjer preizkuša in izbira najboljše plemo. Da se selekcijska postaja dopolni, je sklenil odbor kupiti 7 novih čebelnih družin, rojev, pod sledečimi pogoji:

1. Društvo kupi 7 rojev z maticami iz leta 1934;
2. preizkušnja teh rojev bo trajala dve leti;
3. teža vsakega roja mora znašati 1½ kg;
4. društvo bo plačalo za vsak roj Din 100;
5. po pretekli preizkušnji bodo družine ocenjene in nagrajene. Prva nagrada znaša 500 dinarjev, druga pa Din 250;
6. roji morajo biti jamčeno od prvovrstnih plemenjakov, najboljšega plemena in najboljših lastnosti ter čiste pasme;
7. čebelarji, ki imajo take roje na razpolago, naj prijavijo, da so tak roj pripravljeni odstopiti društvu do 15. aprila t. l.;
8. glavni odbor bo na seji odločil, katere roje bo kupil za selekcijsko postajo. Za dostavo rojev se bodo razposlali posebni zaboječki, roji pa se bodo dostavili v Ljubljano 10. maja t. l.

POROČILO O ODBOROVIH SEJAH OSREDNJEGA DRUŠTVA

III. seja dne 31. januarja 1935. Gosp. Mihelič je preskrbel odboru prepis predavanja o čebelarstvu, ki ga je Savez Sokola razposlal vsem Radio-posta-

jam. Kritiko tega predavanja za »Čebelarja« in dnevnik bosta sestavila gg. prof. Raič in Mihelič. Gosp. Arko je poročal, da je dobila DČ ponudbo glavnega zastopstva za prodajo mazila »Gutbien«, ki je baje dobro sredstvo proti čebelnemu piku. Ker bi stekleničica te tekočine veljala pri nas okrog 30 Din, je DČ ponudbo odklonila. Blagajnik upravnega oddelka je podal odboru poročilo o končnem stanju blagajne upravnega oddelka, podrobneje poročilo pa bo podal, ko bosta račune pregledala pregledovalca. Odbor je razpravljal o novem panju, ki ga je sestavil gosp. V. Opis tega panja je gosp. urednik predložil odboru in ga dal v pregled še drugim gg. odbornikom, ki bodo podali svoje mnenje, ali naj se opis novega panja objavi v listu ali ne.

IV. seja dne 7. februarja 1935. Gosp. Mihelič je podal odboru svoje mnenje o novem panju, ki ga je odbor obravnaval na zadnji seji. Tajnik je podal poročilo o občnih zborovanjih čebelarskih podružnic. Gosp. Žnideršič je izrazil svoje mnenje glede kupovanja medu-pitanca iz krajev, kjer razsajajo čebelne bolezni. Tu je treba največje opreznosti, da se bolezen ne raznese še v druge kraje. Gosp. predsednik je poročal odboru še o nekaterih točkah pravilnika o zatiranju kužnih bolezni in o pravilniku za polaganje izpita za čebelarske učitelje in mojstre. Razprava o tem pravilniku se je nadaljevala na prihodnji seji.

V. seja dne 14. februarja 1935. Na tej seji je odbor nadaljeval razpravo o pravilniku za polaganje izpitov čebelarskih učiteljev in mojstrov. Pravilnik se je nekoliko popravlil in končno sprejel.

VI. seja dne 21. febr. 1935. Odbor je razpravljal o nakupu nove tehtnice in odobril račun za dva toplomera za opazovalne postaje. Tajnik je poročal o zdravstvenem stanju naših čebel. Odbor je

bil obveščen, da je banska uprava potrdila nova društvena pravila. Tiskana bodo v 2000 izvodih in razposlana vsem podružnicam. G. predsednik je izročil pravilnik za izpite za čebelarске učitelje in mojstre, ki bo predložen banski upravi. Odbor je začel zbirati izjave domačih zdravnikov o vrednosti in zdravnosti medu v reklamne svrhe.

VII. seja dne 28. febr. 1935. Odbor je nadaljeval razpravo o reklamnih letakih. Tajnik je poročal glede obdavljenosti Slov. Čebelarja. Na podlagi društvene prošnje in pojasnila je davčna uprava odpisala ves davek. Tajnik je poročal, da je Zveza v Beogradu naročila, da naša prošnja za polovično voznino na občni zbor v Celje najbrž ne bo ugodno rešena. Društvo je nato takoj odposlalo novo prošnjo naravnost g. ministru za promet in gosp. ministru Marušiču. Tajnik je poročal o ustanovitvi več novih podružnic. Odbor je razpravljaval o ponudbi medu pitalca naših članov ter o njega prodaji. Razpravljalo se je o štampiljkah za društvo in podružnice z ozirom na nova društvena pravila. Za vse podružnice se bodo izdelale enotne štampiljke. Odoben je bil dnevni red za sejo širšega odbora, ki bo dne 16. marca t. l.

VIII. seja dne 7. marca 1935. Odbor je rešil nekaj dopisov. Blagajnik upravnega oddelka je podal poročilo za občni zbor, odbor pa je sestavil proračun za leto 1935, ki ga bo predložil občnemu zboru. G. predsednik je poročal o brošurici o čebelnih boleznih, ki jo bo društvo založilo. Sklenjeno je bilo, da se v Slov. Bistrici ustanovi podružnica D. Č.

IX. seja dne 14. marca 1935. Odbor je sklenil, da založi brošurico o čebelnih boleznih, ki jo je sestavil g. prof. Verbič. Naklada bo znašala 3000 izvodov, da bo vsem članom na razpolago. Odbor je razpravljaval o vlogi podružnice Dol. Logatec glede pomladne paše. Sklenjeno je bilo, da se bo

za selekcijsko postajo nakupilo še 7 rojev. Gosp. predsednik je poročal o sestanku naših delegatov z delegati čebelarске zadruge drž. železničarjev.

X. seja dne 16. marca 1935 — seja širšega odbora. Tajnik je poročal o sklepkih, ki jih je izvršil ožji odbor od zadnje seje širšega odbora. Vsi sklepi so bili odobreni. Prebral je tajniško poročilo za občni zbor, ki ga je odbor odobril. Odobreno je bilo tudi poročilo o stanju blagajne za upravni oddelek in Društveno Čebelarno. Sklenjeno je bilo, da društvo prispeva za spomenik blagopokojnemu kralju Aleksandru I. znesek 1000 Din, in sicer 500 Din za spomenik v Ljubljani, 500 Din pa za mariborski spomenik. Odbor je razpravljaval o predlogih za občni zbor in jih razen enega vse odobril. Pooblastil je ožji odbor, naj poišče primerno stavbo, oziroma prostor za bodoči Janšev dom. Za izdajanje znanstvene priloge Slov. Čebelarja je dovolil znesek 5000 Din za kritje morebitnega primanjkljaja. Za urednika priloge je odbor izvolil predsednika Zveze v Celju g. Peternela. Ker se pojavljajo v čebelarški stroki vedno novi izumi, od katerih je nekaj dobrih, nekaj pa nepriporočljivih, je bilo sklenjeno, da se morajo vsi novi izumi najprej preiskusiti po strokovnjakih, potem šele se jih bo priporočalo. Strogo je ščititi članstvo pred neporabnimi izumi in pred nepotrebnimi stroški.

Proračun za leta 1935, ki bo predložen občnemu zboru, je bil odoben. Po razpravi o tečaju za čebelarске učitelje in mojstre je odbor izžrebal odbornike, ki po novih društvenih pravilih odpadejo iz odbora. Izžrebani so bili: iz ožjega odbora gg. Žnideršič in Mihelič, od zastopnikov podružnic bivše ljubljanske oblasti gg. Majer in Vuk, od zastopnikov bivše mariborske oblasti gg. Peternel in Stefancioza. Širši odbor je sklenil, da bo občnemu zboru predlagal, naj vse te odbornike zopet izvoli v odbor.

Vesti iz podružnic

Vsem vodstvom podružnic. Iz posameznih števil Slov. Čeb. je razvidno, da zavzemajo razna poročila, sejni zapisniki, poročila o občnih zborih i dr. čimdalje večji obseg. Posledica tega je, da primanjkuje prostora za objavo člankov. Teh je v zastanku čimdalje več. Nekateri so stari že nad poldrugo leto.

Da bo mogoče objavljati čim več strokovnega gradiva, prosi društveni odbor vsa vodstva podružnic, da poskrbe, da bodo poročila o podružničnih občnih zborih sestavljena na kratko in da bodo vsebovala le resnično zanimive podatke o podružničnem delovanju za napredek čebelarstva. Vse drugo naj odpade.

Prosimo, uvažujte in ravnajte se po tem navodilu.

Podružnica društvene čebelarne v Ptuj se je preselila iz Prešernove ulice v Kapucinsko ulico, nasproti gostilne Župančič.

Čebelarna je sedaj dobro založena z vsemi čebelarškimi potrebščinami, na kar vljudno opozarjamo čebelarje.

Podružnica v Beltincih. — Pozor čebelarji!

Mnogim čebelarjem in čebelarškim podružnicam, posebno na Gorenjskem, smo po posredovanju našega predsednika Tratnjaka dobavili pristen in garantiran ajdov pitalac od zdravih čebel. Ker pa nekatere vznemirja naše poročilo o podružničnem občnem zboru, zato podajamo sledeče pojasnilo: V preteklem letu je v okolici Bogojine res razsajala gniloba. Bogojino pa je od Beltincev oddaljeno 15 km in od tam nimamo nobenega člana. Ker se za zatiranje gnilobe ni nihče zmenil, je naš predsednik ukrenil vse potrebno, da se bolezen zatire. Na podlagi njegove prošnje je osrednje društvo v Ljubljani poslalo strokovnjaka v osebi ge. Lenarčičeve. Pod njenim vodstvom se je sestavila komisija in pregledala ondotne panje. Nekatere je na licu mesta takoj uničila, ostale pa na podlagi komisije poročila sresko načelstvo v Dolnji Lendavi. — Radi tega je naš predsednik prevzel brezplačno posredovanje med člani beltinske podružnice in čebelarji-kupci z namenom, da bi prišel v promet ves prvovrsten med, kupci pa naj bi do-

bili zdravega in garantiranega ajdovega pitalca od zdravih čebel ter po zmerni ceni. Vsak naš kupec ga je lahko dal kemično preizkati, kakor je storila podružnica v Dovjem na Gorenjskem. Tudi za naprej še posreduje naš predsednik, dokler je kaj zaloge.

Podružnica Krtina. Na svojem 15. rednem občnem zboru, ki je bil 6. jan. t. l., je polagal odbor račun o delovanju v preteklem letu. Iz poročil je bilo posneti, da je podružnica živahno delovala in tudi zanimanje čebelarjev je bilo zanjo zelo veliko. Dve razveseljivi dejstvi moram poudariti: število članov polagoma a stalno raste in pa, za čebelarstvo in društvo so se začeli zanimati mlajši čebelarji — naš nadobudni naraščaj. Podružnica je imela v preteklem letu 39 članov in upanje obstoja, da bodo vsi ostali zvesti. — Delovanje podružnice je bilo usmerjeno tako izobrazbi članov kot težkim prilikam zaradi slabe medene letine. Med letom sta bili dve predavanji.

Dne 6. maja l. l. je priredila podružnica v zvezi z domžalsko podružnico predavanje v Dobu, kjer se je zbralo 34 okoliških čebelarjev. Globoko zasnovanemu predavanju o vzreji dobrih matic, so vsi sledili z izrednim zanimanjem. Nedeljo nato, dne 10. maja, pa se je zbralo 21 čebelarjev iz zgo rjeja Moravskega kota v Zg. Kosezah, da so sodelovali pri razgovoru o čebelarjenju v A.-Ž. panji. Velika udeležba na obeh sestankih je jasen dokaz, kako sta bila sestanka zaželena, to je potrebna.

Zaradi slabe letine pa je morala podružnica seči tudi po sladkorju. Člani so morali globoko seči v žep, da so nudili svojim plemenjakom zadostne zimske zaloge. Mnogi so se zanimali za dobrega ajdovca-pitalca in smo ga kupili 170 kg. V obeh primerih so bili člani zadovoljni, dasi niso povsem zaupali ne tistim »sajam« ne »papriki«.

Blagajniško stanje izkazuje skoro 6700 Din dohodkov in nekaj malega manj izdatkov, tako da je bilo zaključeno leto z 68 Din prebitka.

Predsednik je ostal še nadalje naš stari in zvesti čebelar gosp. Soklič Ivan iz Zaloga, tudi tajništvo in blagajništvo vodi še nadalje J. Majer iz Doba. Odborniki pa so bili izbrani bolj krajevnim prilikam odgovarjajoče: Kosmač Jože — Negastrn, Vesel Franc — Češnjice, Pirnat Maks — Krtina, Kokalj Peter — Tustanje, in Ručman Pavel — Vir. Za delegata je občni zbor izvolil Berlota Srečka iz Moravč, njegov namestnik je Perko Ivan — Vrhpolje.

Sprejeti so bili tudi nekateri za podružnico važni sklepi, nakar je bil občni zbor zaključen z občo željo, da bi nam bil sv. Ambrož letos bolj naklonjen. — Sledilo je predavanje: Čebela in sladkor, ki so mu vsi navzočni sledili z zanimanjem. J. M.

Podružnica v št. Ilju pod Turjakom je imela svoj redni občni zbor dne 6. jan. 1935. — Tajnik Rozman Edvin je na kratko omenil delovanje podružnice v preteklem letu. Blagajnik Šuligoj Franc je podal blagajniško poročilo. Prebitka je bilo 105 Din 20 par. Omenil je tudi, da poseduje podružnica en A.-Ž. panj, katerega so si člani izposojevali, da so si lahko sami napravili pravilne A.-Ž. panje. Podružnica ima na zalogi tudi večje število satnikov za A.-Ž. panje, ki jih pa oddaja po nizki ceni samo članom.

Sklenjeno je bilo: 1. meseca junija naj se priredi v Sp. Doliču enodnevni tečaj o splošnem čebelarstvu, ki naj ga vodi predsednik zveze gosp. Peternel; 2. naročilo se bo večje število sadik aka-

cije, ker je dovolj prostora, da jo v območju podružnice nasadimo in s tem izboljšamo pašo.

Izvoljen je bil sledeči odbor: Verboten Jakob za predsednika, Oder Franc za podpredsednika, Rozman Edvin za tajnika, Šuligoj Franjo za blagajnika; za odbornike pa: Razbornik Franc, Spihal Anton, Hrustel Jožef in Aberšek Jožef.

Podružnica v Dolnji Lendavi je imela svoj letni občni zbor na dan 10. febr. 1935. Člani se niso odzvali povabilu v takem številu, kakor se je pričakovalo.

Tajnik g. Šimonka je imel kratek spominski govor za blagopokojnim viteškim kraljem Aleksandrom I. Zediniteljem. Spomnil se je tudi bolnega predsednika g. Goriškega, ter se mu zahvalil za njegovo večletno in požrtvovalno vodstvo naše podružnice z željo, da bi čimprej popolnoma okreval. Poročal je podrobno o delovanju podružnice. Podružnica je priredila enodnevni čebelarski tečaj. Tečaja za vzrejo matic v Celju sta se udeležila dva člana. Podružnica je imela 30 članov. Gosp. Metlikovec je podal blagajniško poročilo, katero je zelo zadovoljivo. Omenil je, da je sreski kmetijski odbor v Dol. Lendavi nakazal podružnici podporo v znesku 500 Din. Tudi g. Tasch je omenil, da je bilo na blagovnem oddelku zelo veliko prometa.

Sprejet je bil sledeči načrt dela v letu 1935: 1. enodnevni čeb. tečaj spomladi; 2. tečaj o vzreji matic meseca junija pod vodstvom članov, kateri so bili na tečaju v Celju; 3. nabava nove stiskalnice za satnice. — Tajnik.

Podružnica za Rogatec z okolico je imela letni občni zbor 13. jan. t. l. v Žetalah, ker je tam 11 prav agilnih članov. Podružnica je štela v preteklem letu lepo število 22 članov. Predsednik je poročal o Janševi proslavi v Ljubljani ter opisal življenje in delovanje tega odličnega čebelarskega mojstra. Iz poročil je bilo razvidno, da podružnica dobro napreduje. Hvalevredno je, da člani takoj v januarju plačajo članarino, kar je lep dokaz, da se zavedajo, da točnost in red pospešujeta naprednost! Izvoljen je bil soglasno sledeči odbor: za predsednika g. Stefancioza Tone, ki opravlja obenem tudi tajniške posle; za podpredsednika Tomažič Dorče, za blagajnika Gobec Štefan iz Dončke gore; za odbornike pa: Borc Leopold iz Rogatca, Lampert Franc iz Stoperc in Kodela Franc iz Zetal. — 11 organiziranih čebelarjev iz Zetal je izreklo željo in prošnjo, da bi jim osrednje društvo dodelilo opazovalno postajo, ker so v oni dolini med našo in ptujsko podružnico čisto posebne in zanimive pašne razmere.

Podružnica za Ormož in okolico je imela 6. januarja t. l. svoj redni občni zbor.

Odbor je podal obsirna poročila o delovanju podružnice v preteklem letu. Delo je bilo v vsakem oziru uspešno, v korist članom in v prospeh čebelarstva sploh. Število članstva je narastlo na 26. Meseca julija 1934 je bil pri Veliki Nedelji čebelarski shod, na katerem je predaval predsednik »Zveze« gosp. Peternel o važnih in aktualnih čebelarskih vprašanjih. — Delegati so pohiteli na občni zbor in Janšev proslavo v Ljubljano, na enodnevni tečaj za vzrejo matic v Celje in na tečaj za kužne čebelne bolezni v Ptuj in so o teh prireditvah zanimivo poročali. — Podružnica je tudi član čebelarskega društva že zaradi »Slov. Čebelarja«, ki naj roma od rok do rok, uči, podžiga. — S pomočjo podpore banske uprave (450 Din) se je povečal podružnični inventar. Kupili smo dvojce precej dragih, a potrebnih čebelarskih potrebščin: točilo in stiskalnico za izdelovanje satnic. Ta na-

bava je povzročila v blagajnikovem računu primanjkljaj, a kljub temu je podružnica močno aktivna. — Pri volitvah je »zmagal« brez boja prejšnji odbor. — Tri ure je trajal »muhasti« parlament. Pri zadnji točki dnevnega reda smo se pošteno »znesli« nad »višjimi silami«, ki so v svoji »dobrohotnosti« s trošarine prostim sladkorjem tako »krepko podprli« težko stališče čebelarstva v naši banovini. Pomirjeni smo potem nadaljevali svoje čebelarске razgovore, kovali načrte za delovanje v novem letu, razkrivali svoje uspehe in neuspehe pri čebelah in si pri razhodu obljubili medsebojno tovariško pomoč.

Podružnica Šmartno ob Paki je imela občni zbor 6. januarja.

Izvoljen je bil stari odbor.

V preteklem letu je imela podružnica dve predavanji. Predaval je gosp. H. Peternel.

Blagajniško stanje podružnice izkazuje majhen prebitok. Sklenilo se je, da prispeva podružnica iz dobroimetja k članarini vsakemu staremu članu 5 Din in hkrati popusti tudi podružnični prispevek od člana tako, da plača vsak stari član za letošnje samo 25 Din.

Tečajev za vzrejo matic, ki jih je priredila »Zveza v Celju«, so se udeležili štirje člani.

Sladkorja za jesensko pitanje smo naročili 360 kg. Proti medu-pitancu imamo pomisleke. Bojimo se namreč, da bi z njim zanesli kakšno bolezen v naše zdrave družine. Nobena še tako stroga kontrola ne more preprečiti, da se ne bi vrnilo v trgovino blago nezdravega izvora. Zato dajemo prednost sladkorju.

Medlo upanje na spomladanski sladkor, privlači h podružnici tudi čebelarje-komarje. Poznajo jih dve vrsti. Prvi velikodušno ponujajo podružnici prispevek 5 Din, da jih vpiše, ker bodo potrebovali na spomlad toliko in toliko sladkorja. Drugi pa obečajo pristop šele, če jim podružnica s sladkorjem zagotovi, da ostanejo njih družine pri življenju. Zaleški ata poznajo enega — druge vrste.

Naša društvena stiskalnica za satnice ima precej posla. Nameravamo prirediti tečaj za čiščenje in vzdrževanje stiskalnice. Mojster naših »izboljšanih« A.-Ž. panjev pravi, da zamazana stiskalnica ne spada v lični zabojček, ki ga je on zanjo »napravil«.

Pretežna večina naših čebelarjev ima A.-Ž. panje, ki jih prav solidno izdeluje naš mojster Satler, mizar v Gorenjah. Včasih ga »prime« iznajdljivost in naredi vmes tudi kak »izboljšani« panj. Celu na tehtnico opazovalne postaje smo dali »izboljšani« A.-Ž. panj, pa tehtnica pod njim in čebelice v njem se ne ozirajo na »izboljšave« — so zato še celo nevhvaležne. Glavno korist teh »izboljšav« beleži pač samo mojstrova trdna blagajna. Patenti so dragi!

Ker je s sladkorjem pač križ, je prišel nekdo na misel, da bi sadili na spomlad sladkorno peso in iz te potem sami kuhali sirup za pitanje čebel. Kaj porečete k temu — gosp. urednik?

S plačevanjem članarine so bili člani za letošnje jako zavedni. Članov imamo letos 22. Med temi sta dva nova — pa ne cukrovca. Močnik, tajnik.

¹ Konec take akcije bi bil zelo grižav! Ur.

Drobiž

Nov čebelarški mesija. Pred kratkim smo slišali radijsko predavanje g. D. Milića, direktorja »Prve jugosl. čebelarске dopisne šole«, kako naj se dvigne naše čebelarstvo. Na to slovenski čebelarji ne smemo molčati. Žal nam je, da je g. Milić uspelo, da je s svojimi nestvarnimi, malo premišljenimi izvajanjmi mogel stopiti pred narod pod okriljem Sokola, ko se je poprej v čebelarških organizacijah onemogočil. S tem predavanjem je bila indirektno izražena nezaslužena nezaupnica našemu čebelar-skemu društvu, ki si je nabralo s svojim že skoro pol stoletja trajajočim delovanjem že dokaj nevenljivih zaslug za napredek našega čebelarstva. Zasluga te organizacije je, če je čebelarstvo pri nas danes na prilično visoki stopnji razvoja; napredek pospešuje s svojimi strokovnimi, dobro premišljenimi predavanji, s svojim listom in knjigami.

»Preden se razume en človek loti kakšnega dela, se vselej vpraša, kako bo s to rečjo, ali bo uspevala v domačem kraju.« Teh svojih besed se gosp. Milić ni držal, ko si je upal trditi, »da je v Jugoslaviji zelo dobro biti poklicen čebelar, da se pri nas lahko brez rizika vtakne denar v čebelarstvo, da bi lahko izvozili medu za pol milijarde dinarjev, da nam

lahko vsak panj vrže tudi v slabih letih po 20 kg medu, sicer pa 50 do 60 kg, da čebelar s 100 panji lahko zasluži na leto 30.000 Din, da je čebelarstvo zelo lahko delo, ki ga zamore opravljati odrasla deca, starci in žene, da imamo od 2 rojev v 4 letih lahko več 100 (!!) rojev, da si panje lahko vsak sam napravi,« — in podobno.

O, kaki nerodneži smo Jugoslovenci! Morali smo dočakati Mesije Milića, ki nam je šele povedal, kje nas išče sreča. Zdaj se bomo vsi po vrsti lotili čebelarstva. Da, izvažali bomo na stotine vagonov medu, čeprav so razne države določile tako visoko carino nanj, da bi ga še zastoj ne mogli prodati v inozemstvo. Ko ga bomo pridelali 60.000.000 kg na leto, ga še doma ne bomo prodali po dinarju in bomo delili usodo z Američani, ki sipljejo žito in kavo v morje, ali pa z našimi hmelnjarji, ki so se s preveliko vnemo lotili hmeljarjenja, da jih je mnogo prišlo na beraško palico.

Bosa bo pač ta, da uvažamo med, ko še domač ne gre v denar, ali je res, da uvažamo vosk. Gosp. Milić menda ne ve, da z racionalnim čebelarstvom ne pridobivamo voska, pač paz neracionalnim, s koši in kranjiči; industrija mora torej pri racionalnem čebelarstvu

vosek uvažati, kar se pozna posebno v Sloveniji.

Gosp. Milić trdi, da čebelar ni treba dajati hrane. O, če bi imel prav! Vendar bi ga naši čebelarji lahko poučili, da bi zadnja 3 leta pri nas prišli najmanj že ob dve tretjini panjev, če bi naših ljubljensk ne bili rešili s sladkorjem. Taka nepremišljena izvajanja, kakor so Milićeva — bilo je še podobnih — so potem kriva, da je moralo Čebelarско društvo hoditi pravi križev pot, preden je izvojevalo neobdavčen denaturiran sladkor. Res je v naših krajih čebelarstvo na visoki stopnji toda vremena še za enkrat ne moremo delati takega, ki bi medenju rastlin ugajalo. Poleg tega ima čebelarstvo v naših krajih vedno težji položaj, kajti čim bolj racionalno se obdeluje zemlja, tem manj medečih rastlin je; pri nas so dolgotrajne prahe redke, v južnih krajih vsakdanji pojav, pri nas je zemlje premalo, tam preveč.

Kdor izmed naših čebelarjev je torej slišal gosp. Milića, se je deloma muzal, deloma jezil. Moja dolžnost je, da opozorim nečebelarje, naj ne nasedajo vablјivim besedam, da ne bodo trpeli škode, ampak naj se obrnejo, če jih mika čebelarjenje, na kakega domačega čebelarja. Težko je danes za denar, pa ga ni treba metati skozi okno; saj je tudi trditev, da čebelarjenje tako rekoč nič ne stane, več ko smešna.

Slavko Raič.

Zasluzena kazen. Svoječasno smo že poročali, da sta dva nepridiprava v nočeh od 10. na 11. in 16. na 17. avgusta l. l. zastupila 30 A.-ž. panjev čebel in prebrnila kasneje več panjev, ki so bili last gosp. Kajnce Franca, trgovca v Budini in ki so bili na ajdovi paši v vasi Bukovci nižje Ptuja. Gosp. Kajnc je imel s tem občutno škodo.

Prebrniti sta nameravala ravnotam na paši stoječih 48 A.-ž. panjev g. Lenarčiča Franca iz Ptuja, vendar se jima to ni posrečilo, ker so panji bili trdno povezani v železnih stojalih. Vrh tega je imel gosp. Lenarčič najetega nočnega čuvaja domačina, ki je oba zlikovca na lico mesta ujel.

Dne 15. marca t. l. bila je pred ptujskim kazenskim sodiščem sodna obravnava. Za kriva sta bila spoznana in kaznovana Vajda Josip, posestnik in čebelar v Bukovcih in Franjo Janžekovič, sin bajtarja v Bukovcih. Prvi je bil obsojen na 6 tednov zavora, drugi na 4 tedne, oba pa na povrnitev škode in sodnih stroškov.

Zakaj sta šla nad čebele, nista hotela povedati, vendar sedaj krvavo občutita, da jima tega ne bi bilo treba delati. Mrtve čebele so s tem maščevane.

Sliši se tudi, da zbira Vajda podpise vseh čebelarjev - košarjev po sosednih vaseh, češ,

da bo ustanovil čebelarsko podružnico pri Sv. Marku nižje Ptuja, ki mu naj bi pomagala olajšati gmotno stran kazni, predvsem pa zato, da bi lažje zabranili dovoz tujih čebel na pašo na ondotno obširno ajdovo polje. Še ga ni spametovalo!

Barva panja in donos medu. Že večkrat smo med »Drobižem« pisali, da so nekatere barve za čebele posebno privlačne in da naberejo panji z določenimi barvami znatno več medu, toliko več, da osupne celo čebelar, ki ga nenavadni pojavi pri čebelah običajno ne privedejo do globljega premišljevanja in ugibanja o vzrokih teh pojavov.

Pri svojem čebelarstvu že na leta opazujem, da so temnorjavi panji radi zelo medeni, rumeni (temni krom) pa nenavadno živalni. Pri gosp. Košaku v Grosupljem, ki ima veliko število panjev, se pa ponašajo z največjim donosom črno pobarvani panji. Razlika je tako velika, da so jo opazili celo delavci, ki prekladajo panje. Čim pride na vrsto kak črn panj, že vnaprej opozore, da bo težak, in se nikoli ne motijo.

Pri dolgih debatah, ki sem jih imel z gosp. Košakom o tem, sva si bila edina, da mora razlika v donosu tičati v tem, da nekatere barve privlačujejo čebele sosednjih panjev, ki potem pomagajo domačim čebelarjem množiti medeno zalogo. »Gorke« barve (črna!), pa povzročajo večjo toplino v panjih, kar je zlasti spomladi precejšnjega pomena za razvoj družine.

V 3. letošnji številki »Praktischer Wegweiser f. Bienenzüchter« je priobčil Paul Koch o tem vprašanju zanimiv članek, ki se v marsičem krije z našim naziranjem in ugotovitvami. Koch je dolgo let zabeleževal množino medenega pridelka v panjih različne barve. Povprečni donos na panj je znašal letno 15 kg. Svetlo barvani panji so nanesli vedno mnogo manj, temno barvani pa mnogo nad povpreček. 14 letni povprečni donos je znašal:

v temnomodro pleskanih panjih 22 kg, v črno pleskanih panjih 19 kg, v rjavo pleskanih panjih 18 kg, v belo pleskanih panjih 12 kg, v svetlozeleno pleskanih panjih 10 kg, v rožnato pleskanih panjih 9½ kg.

V 14 letih so bile najbolj medene družine: 5 krat v temnoplavem panju, 4 krat v črnem, 4 krat v rjavem, 1 krat v belem, nobenkrat v rožnatem ali svetlozelenem.

Šestero najboljših panjev v posameznih letih je bilo v 14 letih:

35 krat v temnoplavih panjih, 22 krat v črnih, 20 krat v rjavih, 4 krat v belih, 3 krat v svetlozelenih, nobenkrat v rožnatih.

Od 84 panjev je bil najboljši donos 77 krat v temno pleskanih panjih in le 7 krat v svetlo pleskanih.

Vsi ti večji donosi pri temnih panjih gredo na rovaš svetlih. Temni neprestano jemljejo čebele svetlim, zato je pri prvih donos večji.

Ali je tedaj prav, ako popleskamo panje tako, da se svetle in temne barve menjavajo? Komur je do tega, da je donos panjev kolikor toliko enakomeren, ne bo barv tako razvrstil, oziroma bo izločil vse zelo svetle (bele, svetlozelene, rožnate). Nihče pa naj ne misli, da bo dosegel večje donose zgolj s temno barvanimi panji. Še enkrat poudarjam, da se temni panji bogatijo na rovaš svetlih, ne pa morda zaradi tega, ker se družine v temno popleskanih panjih bolje razvijajo, oziroma so v njih bolj marljive.

Novo učinkovito sredstvo proti veččam je paradichlorbenzol. Dobivamo ga v drogerijah in lekarnah v trdem stanju (kristalih). Ima to lastnost, da prav počasi razhlapeva. Hlapi se tvorijo trajno in učinkujejo na črve in večče smrtno. Sredstvo denemo v platneno vrečico, ki jo obesimo v omaro ali skrinjo za satje. Za kubični meter prostornine zadostuje 150 do 250 gramov. Ta množina varuje satje pred črvi v toplem letnem času cele 3 mesece, pozimi pa mnogo dalj.

Paziti moramo, da vrata omare dobro zapirajo in da vrečico nanovo napolnimo, kadar sredstvo izhlapi.

Hlapi paradichlorbenzola so za med, obnožino in vosek popolnoma neškodljivi. Preden denemo satje v panje, ga nekaj časa (nekoliko ur) prezračujemo v kakem toplem in suhem prostoru.

Kdor to sredstvo uporablja, se mu več ni več bati. Uvedel ga je dr. Götze na čebelarškem zavodu v Mayenu v Porenju.

Uvoz medu v Avstrijo leta 1934 je znašal 3311 met. stotov (33 vagonov po 10.000 kg). Dobaviteljice so bile sledeče države: Ogrska 1543 q, Rusija 468 q, USA 221 q, Guatemala 133 q, Mehika 601 q, Chile 307 q, Nemčija 9 q, Jugoslavija 2 q.

Dejstvo, da smo izvozili v Avstrijo cela 2 stota, je naravnost porazno za našo trgovino. Po časopisju se hvalimo, kako velikanski so donosi našega čebelarstva in koliko stotin vagonov medu bi lahko izvažali, dejansko se pa z našim medom ne moremo uveljaviti na nobenem tržišču. Zakaj ne? Druge izvozne države dobavljajo med po 6—7 Din kg. V tem tiči vsa skrivnost izvoza. Nismo konkurenčni! Vprašanje pa je, ali pomeni izvozna cena 6—7 Din za jugoslovanske čebelarje

kako odrešitev. Za slovenske čebelarje gotovo ne. Nikdar ne bomo mogli medu po tej ceni prodajati. Naši produkcijski stroški so previsoki, pridelek pa v primeri s stroški mnogo premajhen.

Kadar jablane cveto, ni v panjih medu, so rekli stari čebelarji. Cvetje čebelam močno diši in ga živahno obletavajo, medu pa ne nudi bogvekaj. Ukoreninjeno je celo mnenje, da bera na jablani »jemlje« čebele, to se pravi, da takrat močno odmirajo. Seveda ne smemo iskati vzroka za to v beri po cvetju jablane, marveč v dejstvu, da takrat v največji meri odmirajo stare čebele, ki smo jih zazimili. Ker odmirajo ravno takrat, ko so jablane v cvetju, mislijo čebelarji, da je to cvetje vzrok odmiranju.

Stremljenje današnje dobe je poenostavljenje in pocenitve produkcije. Čim z manjšimi stroški in čim na priprostejši način proizvajamo kako reč, tem cenejše lahko oddajamo blago. Američani se tega že dolgo zavedajo in so svojo produkcijo uredili po teh načelih. Uveljavili so jo tudi v kmetijstvu, pri živinoreji, sadjarstvu. Ker se setev žita ne izplača, goje kulturne rastline, ki jih lažje in bolj prodajo. Nikomur ne pride na misel, da bi redil prašiče za lastno potrebo, če jih dobi iz sosednje države mnogo ceneje in tudi boljše kakovosti. V Ameriki ni sadovnjakov z neštetimi sortami jabolk, hrušk, sliv. Sadjar goji samo eno sorto, tisto, ki tam najbolje obrodi in jo najlažje proda. Vse je »specijalizirano«.

Ta načela se polagoma uveljavljajo tudi pri nas, zlasti po vojni. Tudi v čebelarstvu se opaža preokret v tem smislu. Vedno večjo veljavo dobivajo enostavni in ceneni moderni panji. Težavni načini čebelarjenja postajajo domena malih čebelarjev, ki imajo čebele zgolj zaradi veselja. Kdor ima le nekoliko panjev, lahko z njimi poizkuša po mili volji, jih spekulativno pita, zenačuje, prestavlja, omejuje zalego, izmenjava matice, jih pripira, zopet spušča ter poizkuša najrazličnejše načine čebelarjenja, ki se kako leto obnesejo, včasih pa več škodujejo kakor koristijo.

Ako pa imamo več panjev — dovolj jih je že 20 — bomo morali pri oskrbovanju marsikaj opustiti, kar mali čebelar lahko stori. Čebelarški obrat bomo tako uredili, da ne bomo z delom preobremenjeni in da bomo z najmanjšimi stroški dosegli uspehe. To velja zlasti za kmetske čebelarje, ki nimajo časa.

Močni plemenjaki, dobre matice, enostaven način čebelarjenja, dobro in primerno orodje, vzorni in ceneni panji so naš ideal, ki ga skušajmo uresničiti za vsako ceno.

	Leto	Stran
Srakoper — sovražnik čebelni	23	161
Sršen	04	121
Stavba čebelna	27	183
Stiskalnica 1903 4; 1914 92, 149, 159, 174, 185	28	183
Strd in tekoči med	32	2
Strup čebelni 1902 116, 127; 1905 169	07	104

Š

Schachinger Celestin	02	164
— — †	25	111
Škodljivci čebelni 1909 76; 1928 120; 1930 23, 86		
Šola čebelarstva — ali je potrebna	27	153
Štrigalica	11	100

T

Tabela čebelarstvih resnic	02	140
Točilo 1910 113; 1919 96	20	66
— bodočnosti	26	21
— brez bednja	23	169
— izboljšava	31	117
— najboljša	25	73
Topilnik 1898 69; 1905 55	11	84
— »Simpleks« — uporaba	01	103
— solnčni 1909 103	24	101
Toplota v panju 1930 113	31	91
Trgatev	20	138
Trgovina s čebelami 1903 47; 1904 19	06	70
Trot 1902 133, 146; 1916 86	25	81
Troti — omejevanje 1904 106; 1917 32	25	70
— zatiranje	16	118
Trotovec 1913 72	29	133
— o zdravljenju 1903 110	08	119
Trotovina — kaj naj storimo z nepotrebno	12	136

U

Učitelj čebelarstva	10	4
— in čebelarstvo	20	21
Ukaz o odvrčanju in zatiranju kužnih bolezni čebelne zalege	26	42
Ustanovitev »Slovenskega čebelarskega društva«	98	1
Uš čebelna 1900 32	03	91

V

Velečebelarstvo	19	108
Vešča (voščeni metulček, Galleria cerella) 1902 93, 112, 124	22	72
Vilice za odpranje satja	01	37
Vodenik (Cirsium oleraceum)	22	122
Voh čebelni in izbira plemenjakov	21	74
Volinija in njeno čebelarstvo	18	9
Volk čebelni in pajek	23	69
Vosek 1926 39	28	136
— in satovje	02	33

	Leto	Stran
— kako ga čebele proizvajajo	17	50
— dragocen pridelek	24	99
— pridelovanje 1920 89	24	51
— zapovedi devet glede pridelovanja	29	122
— kuhanje 1898 94; 1914 8; 1923 154; 1925 51, 184		
— — na kmetih	28	185
— čiščenje 1902 139, 144	19	45
— pristni, — kako razločevati od mešanega	02	52
— kako gospodariti z njim	05	56
— in gospodarska kriza	31	131
Vpliv neugodni spomladanski	19	57
— solnčne svetlobe na čebelno družino	31	119
Vprašanja važna za zimski čas	28	164
Vrbak ali zlata rozga	23	88
Vreme — kako vpliva na čebelarstvo	04	35
— napoved	24	39

Z

Zadelavina	03	86
Zadruga čebelarstva 1923 174; 1924 2, 17		
Zagonetke čebelarstva 1921 89, 134		
Zakon čebelarstva (načrt za Slovenijo)	20	1
Zalega raztresena	08	91
Zapornica pri čebelnih panjih 1900 13	19	98
Zavarovanje čebel	14	124
Zazimljenje čebel — priprave	25	145
Zbirka narodnega čebelarstva blaga	06	165
Združevanje čebel 1909 164, 177; 1910 126	21	36
Zgodovina čebelarstva — odlomki iz nje 1928 49, 65		
Zgodovinske črtice o Spodnještarskem čebelarstvu	22	13
Zgodovinski podatki o čebelarstvu organizaciji na Goriškem	22	15
Zima in čebele	27	89
Zveza vseslovenska čebelarstva	10	158

Ž

Ženske in čebelarstvo	07	177
Žica — utiranje v satnice	29	137
Žlebiče v A. Ž. panju	20	55
Žrelo —	29	23
— premično	25	17
— zgoraj 1932 33, 71		
Žveplanje čebel — proč z njim	13	133
— satovja 1917 19, 37, 87	20	126

Drobiž in raznoterosti.

Bolezni čebelarne: 1899 119; 1902 39, 70, 130; 1913 43; 1919 163; 1923 167; 1925 64, 111; 1926 47, 126; 1927 144; 1928 47, 80, 159, 175, 176; 1929 47, 63; 1930 159, 160; 1931 94, 159, 191, 192; 1932 95, 112.

Čebele: 1898 5, 13, 22, 47, 79; 1899 59, 60, 76, 77, 93, 112; 1900 49, 67; 1901 21, 38, 54, 110, 166; 1902 88, 131, 158; 1904 173; 1905 19, 185; 1906 126; 1907 13, 58, 168; 1908 78; 1909 141, 185; 1910 57, 105, 178; 1911 106, 147; 1912 198; 1913 43, 143, 157, 175; 1918 59; 1920 87, 120, 184; 1921 64, 95; 1923 78, 182, 200; 1924 164, 180; 1925 32; 1926 31, 46; 1927 144; 1928 14, 15, 32, 63, 64, 126, 143, 158, 160; 1929 47, 144, 176, 192; 1930 32, 48, 64, 127, 159; 1931 111, 128, 160, 191; 1932 31, 48, 62, 63, 79, 111, 127, 142, 144, 159, 175, 190, 191.

Čebelnjak: 1899 7, 119; 1900 44; 1901 38, 39; 1906 94; 1909 96; 1911 105; 1913 142; 1922 63; 1923 48, 151; 1924 180; 1925 144; 1926 47, 96; 1931 143.

Med: 1898 6, 15, 54, 55; 1899 31, 45, 60, 119; 1900 7, 23, 50, 59, 68, 76, 91, 99; 1901 21, 38, 54, 55, 72, 100, 110; 1902 87, 102, 103, 131, 132, 161, 162; 1903 30, 100, 117, 167; 1904 30, 194; 1905 19; 1907 13; 1908 153, 154, 188; 1909 97; 1910 36, 87, 195; 1911 106, 147; 1912 211; 1913 19, 42, 63, 143, 175; 1915 16, 44, 79; 1919 56; 1923 48, 111, 181; 1924 14, 79, 112, 148; 1925 15, 48, 80, 111; 1926 16, 47; 1927 15, 144; 1928 31, 32, 80, 128, 144, 159; 1929 80, 128; 1930 15, 32; 1931 64, 79, 144; 1932 128.

Orodje: 1901 21; 1902 12; 1903 30; 1908 59; 1919 135; 1923 111; 1924 48; 1925 176; 1928 15, 143, 144, 191; 1929 47; 1931 80, 128.

Panj: 1898 22; 1907 109; 1908 59; 1919 135; 1920 152; 1921 15; 1923 112; 1927 16; 1928 64, 80; 1929 191; 1930 47; 1931 93; 1932 16.

Paša: 1898 38, 54, 55; 1899 31, 59, 75, 93; 1900 6; 1901 21; 1909 23; 1910 122; 1912 72; 1923 166, 183, 184; 1924 14; 1925 160, 176; 1927 160, 192; 1928 47; 1929 47, 191; 1930 80; 1931 80; 1932 96.

Pik: 1898 14, 46; 1899 92; 1900 34, 50, 76; 1901 40, 99; 1902 132, 163; 1903 54; 1906 77, 111; 1908 78, 154, 162; 1909 23, 83, 97; 1910 195; 1911 123; 1913 43, 142, 143, 175; 1920 87; 1921 111; 1922 132; 1923 152, 168; 1925 144; 1926 126; 1931 15, 16; 1932 80.

Pitanje: 1899 92; 1901 72, 99, 167; 1902 70; 1908 77; 1921 160; 1924 80, 179; 1926 47; 1928 112; 1930 32, 143, 175, 192; 1931 32, 80, 128, 143, 175; 1932 46, 158, 159, 176.

Praksa: 1898 14, 15, 47, 71; 1899 76; 1901 39, 87, 110, 122; 1902 87, 103, 161, 162; 1903 150; 1905 127; 1907 89, 168; 1913 42, 175; 1919 56, 145; 1921 159; 193 48, 79, 111, 128, 152, 182, 183, 184, 200; 1924 13, 64, 78, 80, 96, 195; 1925 14, 16; 1926 31, 63, 64, 80, 95, 111, 175; 1927 80, 176; 1928 127, 144; 1929 16, 64, 127, 128; 1930 14, 31, 47, 143, 144; 1931 16, 95, 96, 112, 159, 175; 1932 63, 96, 111, 143, 159.

Roji: 1898 30, 38; 1899 93, 103; 1919 135; 1923 64, 78, 151; 1926 64; 1928 128.

Ropanje: 1899 119; 1902 131, 132; 1907 140; 1913 43, 157, 175; 1923 128; 1926 96, 143; 1929 31.

Sovražniki čebel: 1899 111; 1900 7; 1901 123; 1902 131, 161; 1923 182; 1924 148; 1925 96; 1926 47, 111, 127; 1928 128, 176; 1931 175, 176; 1932 143.

Vosek in satnice: 1898 14, 38; 1899 76; 1900 83, 91, 92; 1901 72, 98, 99, 134, 135; 1902 70, 102, 161; 1903 99, 100, 167; 1904 172; 1912 186; 1913 142; 1915 39; 1919 23; 1921 144; 1922 63; 1923 48, 64, 112, 151, 183; 1924 79, 179; 1925 160; 1926 32, 47, 95, 96, 175; 1927 15, 160; 1928 32, 48, 112, 159, 175, 176; 1929 129; 1930 16, 62, 128, 192; 1931 78, 111, 144.

Vprašanja in odgovori.

1898 6, 16, 23, 31, 39, 47, 55, 71; 1899 7, 15, 31, 45, 61, 78, 94, 103, 120; 1900 34, 50, 83, 92, 99; 1901 6, 21, 55, 72, 87, 111, 123; 1902 41, 58, 71, 143; 1903 13, 101, 134, 150; 1905 142, 153, 169, 185; 1907 73, 90, 109, 153, 184; 1908 24, 77, 100, 111; 1909 46, 84, 96, 136, 150; 1913 43, 112, 159, 176, 192; 1914 32, 104, 120, 168, 180; 1915 79; 1921 13, 45; 1923 14, 27, 47, 93, 123; 1924 29, 94, 162; 1925 14, 30, 46, 62, 93; 1927 159, 174; 1928 41; 1931 109.

Čebelarke pesmi.

1900 1; 1904 17, 73, 117, 145; 1906 188; 1912 2; 1918 48; 1922 42; 1925 28, 109; 1926 44; 1927 10, 28, 42; 1928 141; 1929 139, 157; 1930 73.

Vešči iz podružnic

Pozor! Ako hočete imeti odlične čeb. matice, poslužite se društvene čeb. plemenilne postaje v Kamniški Bistrici. Poslovala bo od maja dalje pod istimi pogoji kot pretekla leta. Glavni pogoj je, da pošljete tja neoplemenjene matice iz svojih najboljših plemenjakov v enosatnih plemenilnikih in brez trotov. Matice lahko odvezamete naravnim rojem ali jih umetno vzredite. Prijavite pošiljatev ali donos par dni prej »Vodstvu čebelarne plem. postaje v Ljubljani, Streliška ul. 32, da se Vam prihrani prostor.

Čebelarška podružnica za Slov. Bistriški okraj priredi dne 28. aprila 1935 ob 9 uri v meščanski šoli v Slov. Bistrici predavanje o spoznavanju in zatiranju čebelnih kužnih bolezni, katero bo imel zvezni predsednik g. Peternel iz Celja.

Ker se je v podružničnem okolišu pojavila gniloba, je to predavanje za vsakega čebelarja velike važnosti radi česar pridite vsi člani in pripeljite tudi druge interesente čebelarstva s seboj. — Ant. Bukavec, tajnik.

Novomeška čebelarška podružnica poziva vse svoje članstvo, da gotovo do 15. aprila t. l. prinese v »Društveno čebelarno« v Gotni vasi k g. Šetina Jožefu vosek za predelavo v satnice, ker se na zamudnike ne bo oziralo.

Kdor si od članov želi poslužiti knjižnice, naj se oglasi pri tajniku v Šmihelu 35.

»Društvena čebelarška« novomeške podružnice nudi vse čebelarske potrebščine in tudi posodo za med. Člani sezite, dokler je zaloga.

Tudi sladkorja za pitanje čebel je še nekaj v zalogi. Podvizajte se, dokler je čas. Sicer zmanjka vsega!